

ஆராய்ச்சி நெறிமுறைகள்

ஆய்வு

ஆய்வு என்பது, ஏதேனும் ஒன்றை நுணுக்கமாகத் தெளிந்து உணர மேற்கொள்ளப்பெறும் பெருமுயற்சியே ஆகும். புதிய உண்மைகளை வெளியிடும் நோக்கத்தில் ஆய்வு அமைதல் வேண்டும். அதாவது, 'தேடுவது' எனப் பொருள்படும் புதிய மெய்மைகளைச் சுட்டும் அடிப்படையான மெய்மைகளைத் தேடிக் காண்பதே ஆய்வாகும். Research, Researcher என்ற பிரெஞ்சுச் சொல்லில் இருந்து உருவானதாகும். Research என்பதற்குத் 'தேடுதல்' என்று பொருளாகும். உண்மையைக் கண்டறியும் நாட்டமே ஆய்வாக மலர்கின்றது. அறிவின் அடிப்படையில் சான்று ஆதாரங்களைக் கொண்டு உண்மையைக் காணச் செய்யப்படும் முயற்சியை 'ஆராய்ச்சி' என்பர்.

ஆய்தல் என்பது ஒரு வினைச்சொல். இவ்வினைச்சொல்லிற்கு "உள்ளதன் நுணுக்கம்" என்று தொல்காப்பியம் விளக்கம் தருகின்றது. எனவே, நுணுக்கமாக அறிந்துகொள்வதனை ஆய்தல் என்று பண்டைத் தமிழர் கருதினர் எனக் கொள்ளலாம். மெய்ப்பாட்டின் வகைகளை விளக்கும் மெய்ப்பாட்டியல் நூற்பா 12இல், 'ஆராய்ச்சி' என்பதையும் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகின்றார். இதற்கு இளம்பூரணர், "ஆராய்ச்சி என்பது ஒரு பொருளைக் குறித்து அதன் இயல்பு எத்தன்மைத் தெனவாராய்தல். ஆராய்தல் எனினுந் தெரிதல் எனினுந் தேர்தலெனினும் நாடலெனினும் ஒக்கும்" என்கின்றார். ஆக ஆராய்தல் என்பது, தெரிதல் என்றும், தேர்தல் என்றும், நாடல் என்றும் கூறலாம். எனவே, ஆய்வென்பது உள்ளதன் நுணுக்கத்தைத் தெரிதல். 'தேர்தல்'. 'நாடல்' என்றே கொள்ளலாம். ஆய்தல் என்ற சொல் தொல்காப்பியர் காலந்தொட்டே வழக்கில் இருந்து வருவதொன்றாகும். இதனை,

"ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை, கடைமுறை தான்சாம் துயரம் தரும்" என்று திருவள்ளுவர் எடுத்துரைக்கின்றார். 'ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை' என்ற தொடருக்குப் பரிமேலழகர், 'பலகாலும் பலவாற்றானும் ஆராய்ந்து' என்று பொருள் கூறுகின்றார். எனவே, பலகாலும் தேர்ந்து தெளிந்து புதிய உண்மைகளை நுணுக்கமாகக் கண்டறிவதும், அவ்வாறு உணர்ந்தவற்றைப் பலவாற்றானும் வகுத்தும் தொகுத்தும் புதிய கருத்துக்களாக வடித்துத் தருவதுமே ஆய்வு ஆகும்.

ஆய்வேடு வகைகள்

வரலாற்றாய்வு

கடந்தகால நிகழ்வுகளில் இருந்து உண்மைகளை அறிந்து அவற்றைப் பொதுமைப்படுத்துவதே வரலாற்றாய்வு ஆகும். இங்குக் கருதுகோளுக்கு இடமில்லை. கடந்த கால வரலாற்று நிகழ்வுகளின் தாக்கங்கள் நிகழ்காலத்தில் எவ்வாறு பதிவாகி உள்ளன என்பதை இம்முறையில் அறியலாம். வரலாற்று ஆய்வாளர், வரலாற்றை எழுதுகின்றவர் நிலையில் இருந்து நோக்காமல் நிகழ்வுகள் நிகழ்ந்த நிலையில் நோக்கப் பெற வேண்டும். நமக்குத் தேவையான வரலாற்றுப் பகுதியைத் தேர்ந்தெடுப்பது மிகவும் கடினம். வரலாற்று நிகழ்வுக்குரிய சான்றாதாரங்கள் அனைத்தும் கிடைத்துவிடாது. எனவே, நிகழ்ச்சியை உறுதி செய்துகொள்வதில் இடர்ப்பாடு ஏற்படும். தன்நினைவு இல்லாமலேயே ஒரு சார்புடையதாக ஆக்கப்பெற்ற வரலாற்றில் நடுவுநிலைக் கண்ணோட்டத்தோடு அணுகுதல் பெரும் இடர்ப்பாட்டை உருவாக்கும். வரலாற்றின் அனைத்துத் தரவுகளையும் சரிபார்த்துத் தேவையான பகுதியைக் கொள்வதற்கு ஒரு மனிதனின் வாழ்நாள் முழுமையும் போதாது. எழுதப்பட்ட வரலாற்றைத் தவிர எழுதப்படாத வரலாறு புலப்படாததாக அமையும். அதனைத்தேடிக் காண்பதும், காண்பதை நம்புவதும் இயலாமற் போகலாம். வரலாற்றியல் ஆய்வில் தேடலும், தேடற்காகும் செலவும், காலமும் மிகுதியாக இருக்கும். ஒரு வரலாற்றாய்வாளன் பின்வரும் தன்மைகளைப் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

ஒப்பீட்டாய்வு

இலக்கிய ஒப்பீடு என்பது இரண்டு இலக்கியங்களை ஒப்பிட்டுக் காணுதலாகும். இவ்வொப்பீடு ஒருமொழி இலக்கியங்களுக்குள்ளோ பிறமொழி இலக்கியங்களுக்குள்ளோ நிகழும். ஒப்பீடுகளை நேரில் பார்த்துக் கூறுவதிலிருந்து ஆராய்ந்து கூறுவதில் பட மடங்கு வேறுபாடு உண்டு. இவ்வொப்பீடுகளைப் புற ஒப்பீடுகள், மேம்போக்கான ஒப்பீடுகள், எல்லாரிடமும் காணப்படும் ஒப்பீடுகள் ஆகியவற்றைச் சுட்டுவதிலிருந்து ஒப்பீட்டு ஆய்வு மிகமிக வேறுபட்டதாக அமையும். திருக்குறள், ஓளவைக்குறள் ஆகியவற்றை ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்து இரண்டிற்கும் இடையே ஒப்புமைகளைக் காட்டுவது. ஒரே மொழியில் தோன்றிய ஒரே வகையான இலக்கியங்கள் இவை. ஒருவர் பாடியதைப் பார்த்து மற்றவர் பாடியிருக்க வாய்ப்புண்டு. எனவே இவற்றில் காணப்பெறும் ஒப்புமைகள் ஒப்பீட்டுக்குரியவையே அல்ல. ஒரே மரப்ச்சில், பண்பாட்டுப் பின்னணியில், படைக்கப்பெற்றவை இவை. வேறுபடும் சில கூறுகளை மறைத்து மேலோங்கி நிற்கும் ஒற்றுமைக் கூறுகள் இவற்றில் இருந்தே தீரும்.

சோதனை ஆய்வு

உற்றுநோக்கலின் ஒழுங்கமைப்பே சோதனை ஆகும். அதாவது, இயல்பாக நிகழும் ஒன்றன் காரணத்தைக் கண்டுபிடிக்கச் சோதனை செய்வதே சோதனை ஆய்வு ஆகும். இச்சோதனை வழியாகக் கருதுகோள் ஆராயப்படும். தற்செயலாக நிகழும் ஒன்றைத் தற்செயலாகக் கைக்குக் கிடைக்கும் கருதுகோள் ஒன்றன்வழி ஆராய்வது சோதனை ஆய்வாகும். இதுதான் சமூகவியல் ஆய்வின் உச்சநிலையாகும். அறிவியல் இயற்கையாக நிகழும் நிகழ்வை விளக்கவோ, அதற்கான காரணங்களைக் கண்டறியவோ முற்படுகிறது.

உய்த்துணர் ஆய்வு

ஒப்புக்கொள்ளப்பெற்ற உண்மைகளில் இருந்து வருவிக்கப்படும் செய்திகளை எடுத்துரைப்பதே உய்த்துணர் ஆய்வு எனப்படும். இதனை விதிமுறை ஆய்வு என்றும் அழைப்பர். சில பொது நிகழ்வுகளில்

இருந்து வருவிக்கும் முடிவுகளே இவ்வாய்வுக்குரியதாகும். ஒரு குற்ற நிகழ்ச்சியில் கிடைக்கும் ஆதாரங்கள் அல்லது தடயங்கள் காட்டும் பண்புகளில் இருந்து இவ்வாய்வினைப் பயன்படுத்தி ஒரு முடிவுக்கு வரலாம். உய்த்துணர் ஆய்வு என்பது ஆராய்ச்சியில் ஓர் எளிமையையும் காலச் சிக்கனத்தையும் அளிப்பதாகும். மிக ஆழமாகவும் நுண்மையாகவும் ஆராய வாய்ப்பு இல்லாத சூழலிலும், நெடிய காலத்தைச் செலவிட முடியாத நிலையிலும் இந்த ஆய்வு பயன்படும். இந்த ஆய்வில் பெறப்படும் முடிவுகள் பொது மதிப்பீடுகள் என்ற அளவிலேயே அமையும். இவை பேராய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு மாறுபட்ட முடிவுகள் தோன்றலாம். ஆழ்ந்த கல்வியறிவு, நுண்ணோக்கு, புள்ளி விவரத் தொகுப்பு ஆகியவை இந்த ஆய்வுக்குத் தேவையில்லை. இயல்பான அறிவுக் கூர்மை, கற்பனையாக எண்ணிப் பார்க்கும் இயல்பு, அனுமானங்கள் ஆகிய இந்த ஆய்வுக்குத் தேவைப்படுவனவாகும்.

செலுத்து நிலை ஆய்வு

ஏற்கெனவே பெறப்பெற்ற சில முடிவுகளின் அடிப்படையில் மேலும் மேலும் ஆய்வு செய்து மாற்று முடிவுகளைக் காண்பதே செலுத்துநிலை ஆய்வு ஆகும். சில காரணங்கள் அடிப்படையில் இவ்வாறு தொடர்வது, இவ்விதிகளைப் பின்பற்றுவது என முடிவு செய்து ஆய்வை மேற்கொள்வதை இவ்வாய்வில் பின்பற்றலாம். வருவாய் குறைந்த குடும்பங்கள் அதிகமான நோய்க்கு இலக்காகின்றன என்பது பொது நிலையில் பெறப்பட்ட முடிவாகும். இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு தொற்றுநோய்ப் பரவலின் அடிப்படைகள், அவை வளர்வதற்கான சூழல் ஆகியன பற்றி செலுத்துநிலை ஆய்வில் ஆராயலாம். குறிப்பாக, சிலப்பதிகாரம் கி.பி.இரண்டாம் நூற்றாண்டுக்கு உரியது என்றும், இளங்கோவடிகள் சமணம் சார்ந்தவர் என்றும், இவர் சமயங்களின் பால் ஒரு பொதுக் கண்ணோட்டம் கொண்டவர் என்றும் கொண்டு அரசனைத் தலைமையாக உடைய அச்சமுகத்தில் தொழிற் பிரிவுகளின் அடிப்படையிலான பாகுபாடு எவ்வாறு நிலவியது, பத்தினிப்பெண் - கற்பு மேம்பாடு ஆகிய தொழித்தக்க நிலையில் சமூகத்தில் எவ்வாறு போற்றப்பட்டது, அரச நீதிக்கும் மேற்பட்ட ஆற்றல் இயற்கை அறத்துக்கு உண்டு என்பதை வலியுறுத்தும் உள்பாங்கமைந்த சமுதாய நிலையை அடித்தளமாகக் கொண்டு இவ்வாய்வினை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

அமைப்பியல் ஆய்வு

ஒரு நூல் அல்லது ஓர் அமைப்பு எந்த முறையில் வரிசையில், தரத்தில், கருத்துணர்த்தும் நெறியில் அமைந்துள்ளது என்பதை ஆய்வதே அமைப்பியல் ஆய்வு ஆகும். கம்பிராமாயண அமைப்பு முறையையும், வால்மீகி இராமாயண அமைப்பு முறையையும் இவ்வடிப்படையில் ஆய்வு செய்யலாம். வால்மீகி கடுந்தவம் செய்து கண்விழித்தார். காவியம் ஒன்றைப் படைக்கும் மனநிலை கொண்டிருந்த அவர் கண்முன் ஒரு கொலைச் செயல் நிகழ்ந்துவிட்டது. வேடன் ஒருவன் இணைந்திருந்த கிரௌஞ்சப் பறவைகளில் ஒன்றை அம்பால் வீழ்த்திவிட்டான். துணை பிரிந்து வருந்திய கிரௌஞ்சத்தின் துயர் கண்டு வருந்திச் சினமுற்ற முனிவர் வேடனைச் சபித்தார். பின்பு தம் தவஞானம் ஒரு காப்பியம் படைப்பதற்கு மாறாக வேடன் ஒருவனைச் சபிக்கப் பயன்பட்டு விட்டதே என எண்ணி வருந்தினார். ஆனால், “வேடனே கிரௌஞ்சப் பறவைகள் இணைந்திருக்கையில் காம மயக்கம் கொண்ட ஆண் பறவையைக் கொன்றாய்? நீ நல்ல கதி அடையமாட்டாய்” என்ற பொருளுடைய அச்சாப சுலோகத்திற்கு வேறொரு பொருளும் உண்டு. அது, “திருமகளை மாப்பிற் கொண்டவனே! பறவையிரண்டு இணைந்ததுபோல் இணைந்திருந்த இராவணன் மண்டோதரி ஆகிய இருவரும் காம மயக்கம் கொண்ட இராவணனை நீ கொன்றாய். அதனால் நீ பெரும்புகழ் பெறுவாய்” என்பதாகும். இந்தச் சுலோகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே இராமாயணம் இயற்றப்பட்டது. வால்மீகி கொண்ட அமைப்பில் கம்பர் பல மாற்றங்களைச் செய்துள்ளார். இவற்றைக் குறித்து ஆய்வதே அமைப்பியல் ஆய்வு ஆகும்.

நடைமுறைசார் ஆய்வு

ஒவ்வொரு ஆய்வுப் பொருளையும் எப்படி ஏன் என்று கேள்வி எழுப்பிக் கொண்டு ஆய்வு செய்வதே நடைமுறைசார் ஆய்வு ஆகும். ஒன்று இயங்கும் தன்மையைக் குறித்த ஆய்வு என்றும் இதனைக் கூறலாம். ஒரு கடிகாரம் எவ்வாறு இயங்குகிறது. முளை எப்படி இயக்கம் பெறுகின்றது? கணிப்பொறியின் இயக்க மூலத்தின் தன்மைகள் யாவை? என்றெல்லாம் ஆராய்வது நடைமுறைசார் ஆய்வில் நிகழ்த்தப்படும். இலக்கண இலக்கிய ஆய்வுகளில் நடைமுறைசார் ஆய்வு இடம்பெற வாய்ப்புள்ளது. இலக்கிய நிகழ்வு ஒவ்வொன்றையும் ஏன் எவ்வாறு என்றும், புலவன் இவ்வாறு படைக்க அடிப்படை யாதென்று வினவும் வகையிலும் இந்த ஆய்வு செயற்படும். இலக்கண உலகில் மொழிச் செயற்பாட்டுக்குரிய நெறிகளைச் சிந்திக்க இந்த ஆய்வு வழிவகுக்கும்.

மாதிரி ஆய்வு

ஒரு பாணை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் போல் அமைவதே மாதிரி ஆய்வு. எதையெடுத்தாலும் ஒட்டுமொத்த ஒரு பொருளில் ஒன்றினைத் தரம்பார்த்து வாங்குவது என்பது மாதிரி பார்த்து வாங்குதல் என்பர். குறிப்பாக அரிசிக் கடையில் வைத்திருக்கும் அரிசிக் குவியலில் ஓரிரு அரிசியைப் பதம் பார்த்து வாங்குவதும், இனிப்புக் கடையில் இனிப்பு மாதிரி பார்த்து வாங்கும் இவற்றில் அடங்கும். ஒரு நூலின் ஒரு பகுதியைப் படித்துவிட்டு ஒட்டு மொத்த நூலைப் பற்றிய ஒரு கத்துக்கு வருவதுண்டு. ஒரு பொதுக்கருத்தினை ஆய்வாளன் பெறுவதற்கு மாதிரி ஆய்வு பெரிதும் துணை புரியும். மாதிரி ஆய்வு முறையானது மெய்ப்பிக்கக் கூடிய மாதிரி ஆய்வு என்றும், மெய்ப்பிக்க இயலாத மாதிரி ஆய்வு என்றும் இரண்டாகப் பிரிப்பர். மெய்ப்பிக்கக் கூடிய ஆய்வு முறை என்பது, அங்கொன்றும் இங்கொன்றான மாதிரி ஆய்வு, ஒழுங்கான மாதிரி ஆய்வு, அடுக்கடுக்கான மாதிரி ஆய்வு, தொகுதி மாதிரி ஆய்வு என நான்காகப் பிரித்து ஆராயலாம். மெய்ப்பிக்க இயலாத மாதிரி ஆய்வு முறை என்பது, தன்னிகழ்வான மாதிரி ஆய்வு, ஒதுக்கீட்டு மாதிரி ஆய்வு, குறித்த நோக்குடைய மாதிரி என மூன்றாகப் பிரித்து ஆராயலாம்.

அளந்தறி ஆய்வு

மக்களுடைய பழக்கவழங்ககள், வாழ்க்கை மதிப்புக்கள், நம்பிக்கைகள், விருப்பு மற்றும் வெறுப்புக்கள் குறித்துப் பலரை அணுகிக் கேட்டுத் தரவுகள் திரட்டி ஆராய்ச்சி செய்கின்ற முறையே அளந்தறி ஆய்வு ஆகும். தேர்தல் நடைபெறும் காலத்தில் தேர்தலுக்கு முன்பு மக்கள் கூடும் பல்வேறு இடங்களில் மக்களைச் சந்தித்து தேர்தல் குறித்த கருத்துக்கணிப்பு அளந்தறி ஆய்வு முறையைச்

சார்ந்ததாகும். நிகழ்காலச் சிக்கலை மையமிட்டதாக அளந்தறிதல் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படும். இவ்வாய்வு முறையைக் கையாளும் ஆய்வாளர் சில நடைமுறைகளைப் பின்பற்றவேண்டும். அதாவது,

வினாநிரல் உருவாக்கல்

அளந்தறிதலுக்கு மாதிரி ஒன்று காணல்

தரவுதிரட்ட உத்திகள் வகுத்தல்

அளந்தறிதலைச் செயற்படுத்துதல்

தரவுகளைப் பகுத்தாய்தல்

முடிவுகளை வகுத்தல்

போன்ற நடைமுறைகள் இவ்வாய்வில் பின்பற்றவேண்டும். இந்த நடைமுறைகளை மேற்காணும் வரிசைப்படிதான் ஆய்வாளன் பின்பற்றப்படவேண்டும் என்பதில்லை. முறைமாற்றியும் பின்பற்றலாம். தேவையில்லாததை சிலவற்றை விட்டும் ஆய்வினை மேற்கொள்ளலாம்

ஆய்பொருள் தேர்ந்தெடுக்கும் ஆய்வாளரின் தகுதிகள்

ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவிலே நாட்டம் உடையவர், அப்பிரிவையே தம் ஆய்விற்குரிய களமாகத் தேர்வு செய்யவேண்டும். பெரும்பாலோர் ஆய்வுப் பொருள் பற்றியோ ஆய்வுத் தலைப்பு பற்றியோ எவ்விதமான முன்சிந்தனையும் இன்றி, மேற்பார்வையாளர்களை நாடி, “நீங்களே எனக்குத் தலைப்பு ஒன்று சொல்லுங்கள்” என்று கேட்கின்றனர். இத்தகையவர்கள் ஆய்வினை மேற்கொள்ளும் பக்குவம் பெறவில்லை என்றே கருதவேண்டும். முனைவர் பட்ட ஆய்விற்கு வரும் ஆய்வாளர், அவராகச் சிந்தித்து ஒரு தலைப்பினைத் தேர்ந்தெடுத்து வருதல் வேண்டும். அதற்கு அவர்தம் ஆய்வுக் களத்தில் மிகுதியும் படித்திருக்க வேண்டும்.

ஓர் ஆய்வாளன் ஆய்வுப் பொருளை நன்கு சிந்தித்துத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். புதுமை காணக்கூடிய ஆய்வுப்பொருளைத் தேர்வு செய்ய வேண்டும். இலக்கியத்தில் ஆய்வு செய்வோர் தமது எல்லைகளை வரையறை செய்து கொள்ள வேண்டும். சிறப்புத் துறையைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். ஒரு துறையில் எப்பொருள் பற்றியும் ஆராயலாம்.

ஆய்வுத் தலைப்பு குறிப்பிட்டதொரு சிக்கலுக்குத் தீர்வு காண்பதாக அமைதல் வேண்டும். சிறப்புத் துறையும் அதில் ஆய்பொருள் பற்றிய அடிப்படையே ஆய்வுத் தலைப்பைத் தேர்வதற்குத் தேவையானவையாகும்.

ஆய்வுக்குரிய தலைப்பைத் தேர்ந்தெடுக்குமுன் ஆய்வாளர் பின்வருவனவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு ஆய்வுத் தலைப்பினைத் தேர்வு செய்யவேண்டும்.

- ஆய்வுச் சிக்கல் தாம் தேர்ச்சிபெற்ற பாடப்பொருளோடு தொடர்பு உடையதா?
- இதற்கு முன் யாராலும் இச்சிக்கல் குறித்து எண்ணப்பட்டுள்ளதா?
- இதற்கு முன் இவ்வாய்வுச் சிக்கல் எண்ணப்பட்டு ஓரளவு முயற்சியுடன் நிற்பதா?
- ஆய்வுச் சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்குரிய துணைக்கருவிகள், நூல்கள், அறிவுரைகள், வழிமுறைகள் கிடைக்குமா?
- ஆய்வுச் சிக்கலைக் குறித்து முழுமையாக எண்ணப்பட்டதா?

- ஆய்வு நெறியாளர் ஆய்வுச் சிக்கலை ஏற்றுக் கொள்பவராகவும், அது குறித்த அறிவுடையவராகவும் உள்ளாரா?
- காலச் சூழல், இட அமைவு, பொருளாதார வாய்ப்பு ஆகியன ஆய்வுச் சிக்கலை நன்கு அணுக இடந்தருமா?
- குறிப்பிட்ட கால எல்லைக்குள் தீர்வு காண முடியுமா?
- தீர்வு கண்டால் தனக்கும் சமுதாயத்திற்கும் அறிவுலகிற்கும் எந்த அளவு பயன் தரும்?

ஆய்வு நோக்கினைச் சுட்டல்

ஆய்வு நோக்கம் என்பது, ஆய்வு ஆய்வாளரின் ஆய்வுத் தன்மையைப் பிரதிபலிப்பனவாகும். பருவ இதழ்களில் சுவடிப்பதிப்புகள் என்ற ஆய்வுத் தலைப்பு காலந்தோறும் வெளிவந்த பருவ இதழ்களில் வெளிவந்த சுவடிப் பதிப்புகள் பற்றியும் அவற்றின் வரலாறு பற்றியும் எடுத்துரைப்பதே இவ்வாய்வின் நோக்கமாக அமையும். இவ்வாறு ஒரு நோக்கத்தினைக் கொண்டு ஆய்வைத் தொடங்கும் முன் இவ்வாய்வின் இலக்கு அல்லது கொள்கை அல்லது குறிக்கோள் ஆகியன எவ்வாறு அமையவேண்டும் என்று தற்காலிகத் தீர்வை அமைத்துக்கொள்ளுதல் “கருதுகோள்” ஆகும். இக்கருதுகோள் ஆய்வாளரின் ஊகத்தாலும், அனுபவத்தாலும், அனுமானத்தாலும், முன்மொழி உரையாலும் நிகழக்கூடியது. இக்கருதுகோள் ஆய்வு செய்யப் புகும்முன் உருவாக்கிக் கொள்வதாகும். ஆய்வுப் பொருளுக்கு விடை காண முற்பட்ட போது, ஆய்வாளர் கொண்ட கருதுகோள் சரியாகவும் அமையலாம்; தவறாகவும் அமையலாம். ஆய்வு இத்தகையதாக இருக்கலாம் என்று எண்ணித் தொடங்குவதே “கருதுகோள்”.

ஆய்வுச் சிக்கல்

- ஆய்வுக்குரிய சிக்கலைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முன் ஆய்வாளர் பின்வருமாறு எண்ணுதல் வேண்டும்.
- ஆய்விற்குத் தேர்ந்துகொண்ட துறை தனக்கு ஆர்வமுடையதா?
- சிக்கல் தம் பாடப்பொருளோடு இயைந்ததா?
- ஆய்வுச் சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்கான ஆர்வம் தன்னுடைய அறிவு வேட்கையால் பிறந்ததா?
- ஆய்வு பண வருவாயைக் கருதியதா?
- பதவி, செல்வாக்கு உயர்வைக் கருதியதா?
- இச்சிக்கல் ஏற்கெனவே வேறொருவரால் எண்ணப்பட்டதா?
- இதற்குமுன் எண்ணப்பெற்று நிறைவேறாமல் உள்ளதா?
- சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்குரிய முதன்மை மற்றும் துணைமை ஆதார நூல்கள் கிடைக்குமா?
- சிக்கல் தீர்வுக்கான அறிவுரைகள் மற்றும் வழிமுறைகள் கிடைக்குமா?
- சிக்கலுக்குகந்தவாறு ஆய்வு வழிகாட்டி நெறிப்படுத்துவாரா?

முதன்மை ஆதாரங்கள்

அடிப்படை ஆதாரங்களை முதன்மை ஆதாரங்கள் என்பர். நேரில் தேடிக் கண்டுபிடித்த நேரடிச் சான்றுகளே முதன்மை ஆதாரங்களாகும். நூல்வழி ஆராய்வார்க்கு நூல்வழித் தொகுப்புக்கள் முதன்மைச் சான்றாதாரங்களாகும். அறிவியலில் செய்முறை ஆய்வுகளில் கண்டுபிடிக்கப்படுபவை சான்றுகளாகக் கொள்ளப்படும். சமூகவியல், நாட்டுப்புறவியல் போன்ற துறைகளில் எல்லாம் கள ஆய்வில் பெறுவன மூலச் சான்றுகளாகக் கொள்ளப்பெறும். பழங்குடியினர் ஆய்வுக்குக் களத்தில் சேகரிக்கக் கூடிய கருத்துக்களே பயன்படும். இது கள ஆய்வு எனப்படும். பழங்குடி மொழியியல் பிரிவில் கள ஆய்வு மிக முக்கியமானதாகும். பழங்குடி மொழி கள ஆய்வில் புதுப்புதுச் சொற்கள் கிடைக்கும். அந்தந்த மொழியின் அமைப்பும் கிடைக்கும். கள ஆய்வின்றி நாட்டுப்புறவியலிலும் மானிடவியலிலும் எந்த ஆய்வும் சேகரிக்க முடியாது. எனவே கள ஆய்வு நாட்டுப்புறவியல் துறைக்கும் மானிடவியல் துறைக்கும் மிகவும் இன்றியமையாததாகும். கள ஆய்வில் சேகரிக்கும் சான்றுகளைக் கொண்டு மொழியின் அமைப்பையும் நாட்டுப்புறவியல் சான்றுகளைக்

கொண்டு நாட்டுப்புறச் சமுதாயத்தைப் பற்றியும் நாம் அறிந்து கொள்ளலாம். நேர்முகப் பேட்டி, வினா நிரல்கள், தன் வரலாறு போன்றவை இதன்கண் அடங்கும். நாடாளுமன்ற நடைமுறை அறிக்கைகள், நீதிமன்றச் சான்றுகள், அரசுத்துறை அறிக்கைகள், நிகழ்ச்சிப் பதிவுகள், கல்வெட்டு, ஓலைச்சுவடிகள், ஆவணம் போன்றவை அனைத்தும் முதன்மை ஆதாரங்களாகக் கொள்ளப்படும்.

துணைநிலைக் கூறுகள்

அடிப்படைச் சான்றுகளான முதன்மை ஆதாரங்களில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட சுருக்கங்கள், ஆய்வு பற்றிய மதிப்புரை, கருத்துரை, வழிகாட்டி நூல்கள் போன்றவை இதனைச் சார்ந்ததாகும். முனைவர் பட்ட ஆய்வேடும் இதன்பாற்படும். பாட நூல்கள், இதழ்கள் போன்றவற்றைச் சார்பாதாரங்களாகக் கொள்ளலாம். சான்று மூலங்களிலிருந்து சான்றுகள், தரவுகள், மெய்ம்மைகள் தொகுக்கப்படுகின்றன. ஆதாரமாகும் ஒரு கருத்து தரவு என்றும், நாம் நிலைநாட்ட விரும்பும் கருத்துக்கு அது உதவுவதால் சான்று என்றும், முடிவு ஒன்றைத் தர அடிப்படையாக உள்ளதால் மெய்ம்மை என்றும் கூறப்படுகின்றது. தரவும் சான்றும் அடிப்படையில் இரண்டும் சிறிதே வேறுபடுகிறது. மெய்ம்மைவழி முடிவுக்குக் வரலாம்.

தொகுத்தல்

ஆய்வுகளில் செயல்துணை நூற்பட்டியல் தொகுத்தலே முதல் வேலையாகும். ஆய்வு நூல்களில் சான்று ஆதாரங்களைத் தொகுத்தலே மிகவும் முக்கியமாகும். சான்று தேடும் ஒவ்வொரு நூலைப் பற்றியும் முன்று அங்குல அகலமும் ஐந்து அங்குல நீளமும் உள்ள அட்டைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவற்றில் நூலாசிரியர் பெயர், நூலின் பெயர், பதிப்பக விவரம், பதிப்பாண்டு முதலியவற்றைக் குறித்துக் கொள்ள வேண்டும். தனித்தனி அட்டைகளில் எழுதினால்தான் பின்னால் அவற்றைத் தொகுப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். பழைய காலத்தைப் போன்று இனியும் நோட்டுகளில் குறித்துக் கொள்ளக் கூடாது. ஆய்வைத் தொடங்கும்போதே இச்செயலையும் தொடங்க வேண்டும். எனவேதான் இதனைச் செயல்துணைப் பட்டியல் என்று கூறுவர்.

பகுத்தல்

வரலாற்றின் அடிப்படையில் பகுத்தல் வேண்டும்.

தரவுகள் கால அடிப்படையில் பகுத்தல் வேண்டும்.

தொகுக்கப்பெற்ற தரவுகளை நிறுவப்படவேண்டிய கருதுகோளுக்கு ஏற்ப படிப்படியாக எடுத்துத் செல்லும் விதமாகப் பகுக்க வேண்டும்.

ஆய்வுப் பொருண்மை அடிப்படையில் முறைப்படி பகுக்க வேண்டும்

அறிவியல் ஆய்வில் முன்னாய்வுகளின் அடிப்படையில் முறையே பகுக்க வேண்டும்.

புள்ளி விவர ஆய்வில் தொடக்கம் முதல் படிப்படியாக புள்ளி விவரங்களைப் பகுக்க வேண்டும்.

திணை அடிப்படையிலான ஆய்வில் ஒவ்வொரு திணை பற்றியும் முறையே பகுக்க வேண்டும்.

பருவ இதழ்களில் சுவடிப்பதிப்புகள் என்ற பொருண்மையிலான ஆய்வில் சுவடிப் பதிப்புகள் வெளியிட்ட பருவ இதழ்களையும், அவ்விதழ்களில் வெளிவந்த சுவடிப் பதிப்புகளையும் கால முறைப்படி முதலில் பகுக்க வேண்டும். அதன்பிறகு அச்சுவடிப் பதிப்புகள் எப்பொருண்மைகளில் அமைந்திருக்கின்றன என்பதைக் கண்டு, அப்பொருண்மைக்கேற்றவாறு அச்சுவடிப் பதிப்புகளைப் பகுத்தல் வேண்டும்.

ஆய்வாளன் தலைப்பினைத் தேர்வு செய்தபின், இயல் தலைப்புகளை நிர்ணயிக்க வேண்டும். அவ்வாறு நிர்ணயிக்கப்பட்ட இயல் தலைப்புக்குள் உட்தலைப்புகள் பகுக்க வேண்டும். இப்பகுப்புகள் எல்லாம் தொகுக்கப்பெற்ற தரவுகளின் அடிப்படையிலேயே அமைய வேண்டும்.

முன்னாய்வுகளில் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களை முதலில் முறைப்படிப் பகுத்துக் கூறி, அதன்பின் ஆய்வாளன் வலியுறுத்தும் கருத்துக்கு வரவேண்டும்.

உற்றுநோக்கல்

குறிப்பிட்ட ஒரு நோக்கத்தை மனத்தில் வைத்துக்கொண்டு ஒன்றை நுணுக்கமாக நோக்குவது - உற்று நோக்குவது உற்றுநோக்கல் எனப்படும். சாதாரணமாக நாம் பார்ப்பதிலிருந்து இது முற்றிலும் மாறுபட்டதாகும். ஏதேனும் ஒரு குறிக்கோளுடன் உற்றுநோக்குவது என்பது இதன் சிறப்பு. முழுமையாக ஒன்றை நுணுக்கமாகப் பார்ப்பது, பார்க்கும் போது நோக்கத்துடன் பார்ப்பது, பார்க்கின்றவர் தம்மை முழுமையாக அதில் இழந்துவிடாமல் பார்ப்பது என்று உற்றுநோக்கலை விளக்குவர்.

➤ நமக்கு உற்று நோக்குவது சிக்கலான ஒன்றாகும்.

➤ ஒன்றுடன் ஒன்று அகத்தொடர்புடைய பல்வேறு செய்திகளை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

➤ தவறுகளிலிருந்து விடுபட்டவைகளாக நம்முடைய புலன்கள் அமையவில்லை.

- மெய்யம்மையையும் கண்டறிவதையும் தனித்தனியே பிரித்து வைத்திருக்க வேண்டும்.

இக்காரணங்களால் உற்றுநோக்கல் முழுவதும் சரியாக அமைவதில்லை.

நேர்காணல்

நேர்காணல் என்பது கேட்பவருக்கும் விடை கூறுபவர்க்கும் இடையில் அமைந்த வெறும் இருவழி உரையாடல் அன்று. சைகைகள், பார்வைகள், மெய்ப்பாடுகள், பேச்சில் நிறுத்தங்கள் ஆகியன கூட மெல்லிய உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தக் கூடியவை என்பதை நேர்காணல் எடுத்துரைக்கும்

நேர்காணல் உத்திகள்

- நேர்காணல் பெறுபவரிடம் இசைவு, இடம், நேரம் ஆகியவற்றை உறுதி செய்து கொள்ளல்.
- தம்முடன் வருவோர், அவர் பங்கு பற்றித் திட்டமிட்டுக் கொள்ளல்.
- கேட்க வேண்டியவற்றை மனத்தில் உருவகப்படுத்திக் கொள்ளல்.
- நேர்காணல் எவ்வளவு நேரம், மறுமுறை நேர்காணல் உண்டா என்பவற்றைத் திட்டமிட்டுக் கொள்ளல்.
- நேர்காணலுக்குரிய மொழி, மொழிநடை ஆகியவற்றை முடிவு

செய்து கொள்ளல்

ஆகியவற்றைத் தெளிவான வரையறை செய்துகொள்ள வேண்டும்.

நேர்காணலின் வகைகள்

ஆணைவழியிட்ட நேர்காணல்
ஆணைவழிப்படா நேர்காணல்
கட்டமைப்புடைய நேர்காணல்
கட்டமைப்பற்ற நேர்காணல்

வினாத்தொகுதி

வினாத்தொகுதி என்பது வினாநிரலைக் குறிக்கும். வினாநிரல் என்பது, தகவலாளியிடமிருந்து செய்தி பெறுவதற்காகத் தயாரிக்கப்பட்ட வினாக்களின் தொகுப்பாகும். இவற்றுக்குரிய விடைகளைத் தகவலாளி வாய்மொழியாகச் சொல்லலாம். அல்லது வினாநிரலில் அவரே எழுதியும் கொடுக்கலாம். எழுத்தறிவு இல்லாதவர்களிடமிருந்து வாய்மொழியாகவும், எழுத்தறிவு உடையவர்களிடமிருந்து எழுதியும் இவ்விடைகளைப் பெறக்கூடும். ஒரு சமூகத்தின் பல்வேறுபட்ட படித்தர நிலைகள், பழக்க வழக்கங்கள், சடங்குகள், பாரம்பரிய நெறிகள், கட்டுப்பாடுகள் ஆகியவற்றை அறிய நேர்காணலோடு வினாநிரலும் பயனுடையதாய் அமையும். வினாநிரல் நேர்காணலைவிடச் சரியான ஓர் அணுகுமுறைக் கருவியாக அமையும். வினாநிரல் பல்வேறுபட்டங்களில் சிதறிக்கிடக்கும் மக்களிடமிருந்து பயன்தரும் தகவல்களைத் திரட்டுதல், நம்பகத்தகுந்ததும் கொள்ளத்தக்கதுமான புள்ளி விவரங்களைப் பெறக்கூடிய மூலமாக உள்ளவற்றிலிருந்து அவற்றைப் பெறுதல் ஆகிய இருசெயல்களை உள்ளடக்கியது.

மாதிரிகள்

நூல்களில், அறிக்கைகளில், செய்தித் தாள்களில் காணப்பெறும் ஒரு குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சி குறித்த செய்தி முழுமையானதாகவும், எல்லாப் பக்கங்களிலிருந்தும் காணப்பட்டதாகவும் இல்லாமல் போகலாம். எனவே, நேரடியாகக் கலத்துக்கே ஒருவர் சென்று பலரையும் நேர்காணல் வழி அறிந்து, உற்றுநோக்கி, உடன் தங்கியிருந்து உண்மைகளை நேரடியாக அறிந்து கொள்ளக் கள ஆய்வே பேருதவி புரியும். ஆய்வாளனுக்குப் பயன்படும் முன்னாய்வுகள் மாதிரி ஆய்வுகள் எனலாம். இது எல்லா வகையான ஆய்வு வகைகளுக்கும் பொருந்தும். ஆய்வாளனுக்கு முன்னுள்ள எவ்வகைப்பட்ட தரவுகளாயினும் அவனுக்குப் பொருந்தக் கூடியவை அவனுக்கு மாதிரி ஆய்வாகக் கொள்ளலாம்.

எழுத்து நிலையில் அமைந்த ஆதாரங்களைப் பின்வருமாறு பகுக்கலாம்.

பல்வேறு பொருண்மைகளில் அமைந்த ஓலைச்சுவடிகள் (சங்க

இலக்கியம் தொடங்கி சிற்றிலக்கியம் வரையிலான இலக்கிய ஓலைச்சுவடிகள், இலக்கண ஓலைச்சுவடிகள், சித்த மருத்துவ ஓலைச்சுவடிகள், சோதிட ஓலைச்சுவடிகள், நாட்டுப்புறவியல் தொடர்பான ஓலைச்சுவடிகள், கணக்குச் சுவடிகள், ஆவணச் சுவடிகள், பட்டயங்கள், அறிக்கைகள், பத்திர ஆவணங்கள் போன்றவை)

உரைநடை நூல்கள் (இலக்கிய நூல்கள், இலக்கண நூல்கள்,

வரலாற்று நூல்கள், திறனாய்வு நூல்கள் போன்றவை)

செய்யுள் நூல்கள் (இலக்கிய நூல்கள், இலக்கண நூல்கள்,

மருத்துவ நூல்கள், சோதிட நூல்கள் போன்றவை)

பாட நூல்கள் (பள்ளி மற்றும் கல்லூரிப் பாட நூல்கள்)

மருத்துவ நூல்கள் (செய்யுள் நடையில் அமைந்தவை,

உரைநடையில் அமைந்த குறிப்புகள்)

உரையும் செய்யுளும் கலந்த ஓலைச்சுவடி மற்றும் அச்ச நூல்கள் கலைக்களஞ்சியங்கள் (தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் வாழ்வியல் களஞ்சியங்கள் மற்றும் அறிவியல் களஞ்சியங்கள், தமிழில் தமிழ் வளர்ச்சிக்கழகம் வெளியிட்ட கலைக்களஞ்சியங்கள், நுடெலஉடழிநனயை முக ளுழஉழைமுபலஇ நுடெலஉடழிநனயை முக ிடைமுளழிாலஇ நுடெலஉடழிநனயை முக சுநடபைழைளெ போன்றவை)

விவர நூல்கள் (தமிழ்ச்சுவடி விளக்க அட்டவணைகள், தமிழ்நூல்

விவர அட்டவணைகள் போன்றவை)

அகராதிகள் (ஒரு மொழி அகராதிகள், இருமொழி அகராதிகள்,

பன்மொழி அகராதிகள்)

பட ஆதாரங்கள்

எழுத்து ஆதாரங்கள் மட்டும் கொண்டு ஒரு ஆய்வு நிறைவடைவதில்லை. எழுத்து ஆதாரங்களுக்கு உறுதுணை செய்யும் பிற வகையான ஆதாரங்களும் பயன்படும். எழுத்து ஆதாரங்களுக்குப் பிற வகை ஆதாரங்கள் உதவுவது போல் பிற வகையான ஆதாரங்களுக்கு எழுத்து ஆதாரங்களும் உதவுவதுண்டு. இந்நிலையில் எழுத்து ஆதாரங்களுக்கு உதவுவதாக பட ஆதாரங்கள் பயன்படுகின்றன.

இம்மாதிரியான ஆய்வுகள் பெரும்பாலும் சிற்பத்துறையில் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. ஒரு கோயிலில் உள்ள ஒரு வகையான சிற்பம் மற்றொரு கோயிலில் அதே சிற்பம் ஒரே மாதிரியாகவோ வேறுமாதிரியாகவோ இருக்கும். அதுபோல் காலத்தால் இவைகள் வேறுபட்டிருக்கும். இந்த மாதிரியான சிற்ப வேலைப்பாடுகள் அமைந்த பட ஆதாரங்களைக் கொண்டு ஆய்வாளர் ஓரளவு சிற்பத்தின் காலத்தைக் கணிக்க இயலும்.

திரைப்படம்

திரைப்படம் அல்லது நகரும் படம் என்பது படிமங்களின் வரிசைகள் திரையில் நகரும் போது .பை தோற்றப்பாட்டின் படி ஒரு உண்மையான நாடகக் காட்சி நடைபெறுவது போன்ற ஒரு தோற்றம் செய்யக் கூடிய திரைப்படலம் ஆகும். திரைப்படத்தை நகரும் ஒளிப்படக் கருவி மூலம் ஒளிப்படத்தின் காட்சியை பதிவு செய்வதன்

மூலமோ, இயக்கமூட்டல் தொழில்நுட்பத்தினால் வரைபடங்கள் அல்லது உருவ மாதிரிகளை ஒளிப்பதிவு செய்வதன் மூலமோ, சிஜிஐ மற்றும் கணினி இயக்கமூட்டல் மூலமோ, இவைகளில் பலவற்றை ஒன்றாக பயன்படுத்துவதன் மூலமோ, விசுவல் எபெக்ட்ஸ் மூலமோ உருவாக்குகின்றனர். திரைப்படத்தின் ஒரு திடமான பொருள் என்னவென்றால் அது எண்ணங்கள், கதைகள், உணர்வுகள், அழகு அல்லது வெளி ஆகியவற்றை ஒரு உணர்ச்சிப் பெருக்குடன் பதிவு செய்யப்பட்ட காட்சிப் படமாக தரும் ஒரு கலையாகும்.

திரைப்படம் ஆக்கம் செய்யும் முறையானது ஒரு கலையாகவும், ஒரு தொழில் துறையாகவும் விளங்குகிறது. திரைப்படங்கள் பொதுவாக ஒளிப்படலங்களில் பதியப்பட்டு, பின் அதனை ஒளிப்படப் பெருக்கியின் மூலம் திரையின் மீது பெரிய அளவிலான படமாக காட்சிப்படுத்தப்படும

திரைப்படத்தின் வரலாறு

ஒளிப்படம் எடுக்கும் முறையினை கி.பி.1830ஆம் ஆண்டில் கண்டறிந்த பிறகு, எட்வர்ட் மைபிரிட்ஷ் என்னும் ஆங்கிலேயர் முதலில் ஓடும் குதிரையின் அசைவுகளை இயக்கப்படமாக எடுத்து வெற்றி கண்டார். அதன்பின், ஈஸ்ட்மென் என்பவர் படச்சுருள் உருவாக்கும் முறையைக் கண்டுபிடித்தார். ஒருவர் மட்டும் பார்க்கும் படக்கருவியை தாமஸ் ஆல்வா எடிசன் உருவாக்க, அமெரிக்க அறிஞர் பிரான்சிஸ் சென்கின்ஸ் கி.பி.1894இல் ரிச்மண்ட் என்னுமிடத்தில்

இயக்கப்படமொன்றைப் பலரும் காணும் வகையில் வடிவமைத்துக் காட்டினார். இதுவே, புதிய படவீழ்த்திகள் உருவாக அடிப்படையாக அமைந்தது. பிரான்சிஸ் உருவாக்கிய இவ்வியக்கப் படத்தில் நாட்டியம், கடல் அலைகள் கரையில் மோதும் காட்சிகள் முதலியன காணப்பட்டன. மேலும், இவையனைத்தும் ஊமைப் படங்களாக அமையப்பெற்றன. இவற்றை மக்களிடையே காட்டிக் கட்டணம் பெறப்பட்டது.

இந்தியா, சீனா, ஜாவா போன்ற நாடுகளில் சினிமா போன்று திரையில் காட்டப்படும் பாவைக்கூத்து நடைமுறையில் இருந்தது. திரைப்படத்தின் வரலாறு தொடங்கும் முன்பே, நாடகம் மற்றும் நடனங்களுக்குப் பல அங்கங்கள் இருந்தன. ஒலிப்பதிவு ஒலிப்பதிவு என்பது பல ஒலி மூலங்களைத் தனித்தனியாகப் பதிவு செய்து பிறகு கலந்து இசையைப் பதிவு செய்யும் முறை ஆகும்.

இதில் ஒவ்வொரு ஒலி மூலம் 'தடம்' எனப்படுகிறது. பதிவு செய்யப்பட்ட பல ஒலித் தடங்கள் ஒத்தியக்கப்பட்டு இசை உருவாக்கப்படுகிறது. பலதட ஒலிப்பதிப்பு ஒலிப்பேழை, நான்கு அல்லது எட்டுத் தடப்பேழைகள், 2" இருசுருள் 24-தடம் சார்ந்த தளவாடங்கள், எண்ணியல் ஒலிப்பதிவு தளவாடங்கள், யுனியுவு (அலெஸிஸ் எண்ணியல் ஒலிநாடா) எட்டுத் தட இயந்திரங்கள், நிலைவட்டு சார்ந்த தளவாடங்கள் ஆகியவை மூலம் சாதிக்கப்படுகிறது. மிகப் பெரிய ஒலிப்பதிவுக் கூடங்கள் பல 24-தட இயந்திரங்களை ஒத்தியக்குகின்றன. எனவே,

இவை நூறு ஒலித்தடங்களைப் பதிவு செய்து கலக்கின்றனர்.

கணினி சார்ந்த ஒலிப்பதிவு தளவாடங்களில் ஒலியட்டையின் எண்ணியல் அல்லது ஒப்புமை உள்ளீடுகளால் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. பதிவு நிறைவடைந்ததும், ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்ட தடங்கள் இரு பிரிப்பிசை (எருவநசநழ) என்கிற இரண்டு தடங்களாக இரு பிரிப்பிசைப் பதிவு மூலம் கீழ்க்கலக்கப்பட்டு ஒலிப்பேழைகள், குறுவட்டுகள் ஆகிய ஊடகங்களில் படியெடுப்பதற்கும் விநியோகப்படுத்துவதற்கான வடிவத்தில் மாற்றப்படுகிறது. பெரும்பாலான கலைஞர்கள் தோற்கருவிகள்,இசையெழுப்புகள் ஆகியவற்றை முதல் தடங்களாகப் பதிவுசெய்கின்றனர்.

ஒளிப்பதிவு

ஒளிப்பதிவு என்பது அசையும் படங்களின் படப்பிடிப்பு தொடர்பான ஒரு கலையும், அறிவியலும் ஆகும். இது படப்பிடிப்பு, படச்சுருள் உருத்துலக்கல் என்பவற்றை உள்ளடக்கிய நுட்பத்தைக் குறிக்கும். திரைப்படத்தை ஒளிப்பதிவு செய்பவர் ஒளிப்பதிவாளர் எனப்படுகின்றார். ஒளிப்பதிவாளர் திரைப்படங்களின் காட்சி தொடர்பானவற்றில்

இயக்குநருடன் சேர்ந்து முக்கியமான பங்கு வகிப்பவராக உள்ளார். ஒளிப்பதிவு, திரைப்படத் தயாரிப்போடு தொடர்புடைய ஒருகலை வடிவம். ஒளியுணர் பொருட்களைப் பயன்படுத்தி பிம்பங்களைப் படமாகப் பிடிக்கும் முறை கி.பி.19ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலேயே கண்டுபிடிக்கப்பட்டு இருந்தாலும், அசையும் படங்களைப் பிடிப்பதற்குப் புதிய வடிவத்திலான படப்பிடிப்பு முறையும், புதிய வகை அழகியலும் தேவையாக இருந்தது.

ஒளிப்பதிவின் வரலாறு

கி.பி.1873ஆம் ஆண்டு யூன் 19ஆம் தேதி, எட்வார்டு முய்பிரிட்சு (நுயனறநயசன ஆரலடிசனைபந) என்பவர், 24 ஒளிப்படக் கருவிகளைப் பயன்படுத்தி "சாலி கார்டினர்" என்னும் பெயர் கொண்ட குதிரை ஓடுவதை வெற்றிகரமாகப் படம்பிடித்தார். ஒளிப்படக் கருவிகள் குதிரை ஓடும் பாதைக்கு இணையாக வரிசையாக வைக்கப்பட்டு இருந்தன. அடுத்தடுத்த ஒளிப்படக் கருவிகளுக்கு இடையிலான தூரம் 21 அங்குலமாகவும், இந்த வரிசையின் மொத்த நீளம் 20 அடியாகவும் இருந்தது. ஒன்பது ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர், 1882ஆம் ஆண்டில், பிரெஞ்சு அறிவியலாளரான எட்டியென்-யூல்சு மரே (நுவநைநெ-துரடநள ஆயசநல) என்பவர் ஒரு செக்கனுக்கு 12 தொடர் படங்களைப் பிடிக்கக் கூடிய ஒளிப்படக் கருவி ஒன்றைக் கண்டுபிடித்தார். ஆய்வேடு உருவாக்கம்

ஓர் ஆய்வாளன் தன் புதிய கண்டுபிடிப்புக்களை வெளியிடும் முறையில் அவனது திறன் பளிச்சிடும். அவ்வாய்வேடு யாருக்காக உருவாக்கப்படுகிறதோ அவர்களுக்கேற்ப எழுதுவதே முறையாகும். ஓர் ஆய்வேட்டைப் படிப்பவர்களை மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

1. பொது மக்களும் ஒருதுறைப் புலமையற்றவர்கள்.
2. நிர்வாகிகட்கும் திட்டம் உருவாக்கியவர்கள்.
3. ஆய்வாளர்கட்கும் துறை அறிஞர்கட்கும் தேர்வாளர்கட்கும் எழுதப்படுவது முனைவர், ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்ட ஆய்வேடுகள் இதன்கண் அடங்கும்.

நிர்வாகிகளுக்கு அளிக்கப்படுவதும் கருத்தரங்குகளில் அளிக்கப்படுவனவும் வாய்மொழி அறிக்கையாக அமைவதுண்டு. இஃது ஆய்வாளர்களுடன் கருத்துப் பரிமாற்றம் செய்துகொள்ள உதவும். ஆய்வாளரின் சிக்கலான அணுகுமுறை நேரடி விவாதத்திற்குட்படுகிறது. முடிபுகளை வெளியிடுவதில் நேர்மையும் வெளிப்படையாகச் சொல்லும் தன்மையும் ஏற்படுகிறது. நன்கு சிந்தித்துத் தகவலைத் தரவேண்டும். கருத்துக்களைத் தெளிவாகவும் சுருக்கமாகவும் தரல்வேண்டும். திறானய்வு படைத்த கூட்டத்தில் வெளியிட்டால், தெளிவும் பயனுள்ள வகையில் அதனைத் திருத்திக் கொள்ளவும் உதவும் என்பர். வரிவடிவ அறிக்கையில் திருத்தம் என்பது வடிவம் சார்ந்தது. மெய்ம்மைகளை விளக்குதலும் சிக்கலைப் பற்றிய அறிவையும் மொழியாற்றலையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஆய்வாளருக்கான ஆய்வேடு உருவாக்கம்

முன்னுரை, சிக்கல், ஆய்வு நெறிமுறை, மெய்ம்மைகள், கண்டுபிடிப்புக்கள், விளைவுகள், முடிபு, பரிந்துரை போன்ற பகுதிகள் அனைத்தும் அடங்கியிருக்கும் வைப்புமுறைத் திட்டம் தெளிவைத் தரும். ஆய்வாளருக்கு மொழிப் புலமை இருக்க வேண்டும். அறிக்கை எளிமையாக நேரடியாகச் சுருக்கமாக இருக்க வேண்டும். திட்ட வரையறையும் கருத்துச் சுருக்கமும் இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு தலைப்பினுள்ளும் உட்பிரிவினுள்ளும் என்னென்ன எழுதக்கூடும் என்பதைச் சுருக்கமாக வரைந்து கொள்ள வேண்டும். இவை அடிக்கடி மாற்றிக் கொள்ள நேரிடும். இறுதியில் அமைவதே ஆய்வேட்டின் இயல் தலைப்புக்களாகவும் உட்தலைப்புக்களாகவும் இடம்பெறும். ஆய்வறிக்கை உருவாக்குவதில் இரண்டு படிநிலைகள் உண்டு.

1. ஆய்வின் போதே உருவாக்குவது. எழுதுவது.
2. சான்று மூலங்களைத் தொகுத்து, பகுத்து, ஆராய்ந்து இறுதியில்

உருவாக்குவது. எழுதுவது.

சிக்கல், கருதுகோள், பின்பற்றும் ஆய்வு நெறிமுறைகளை முன்னதாகவே விளக்கிவிடலாம். ஆய்வும் ஆய்வறிக்கை எழுதுவதிலும் ஒன்றினொன்று தொடர்ந்து செயற்படவேண்டும்.

ஓர் ஆய்வறிக்கையைத் தொடர்ந்து எழுத. உருவாக்க முன்று

பெரிய பிரிவுகள் உண்டு.

1. வரையறைத்திட்டம்
2. எழுதுநிலை
3. அடிக்குறிப்பு, சான்று காட்டல்

தொகை, வகை, விரி என்ற முறையில் ஆய்வேட்டின் உட்பிரிவுகளைப் பிரிக்க வேண்டும். ஆய்வேட்டின் அமைப்பு

மனிதனுக்கும், விலங்கிற்கும், பறவைக்கும் உடற்கூறு அமைவது போல ஓர் ஆய்வேட்டிற்கும் உடற்கூறு உண்டு. ஓர் ஆய்வேட்டில் புற அமைப்பு, அக அமைப்பு என இரு பகுதிகள் உண்டு.

ஆய்வேட்டின் புற அமைதி

ஆய்வேட்டின் புற அமைப்பு பொதுவானது; யாராலும் எளிதாக விளங்கிக் கொள்ளக் கூடியது. ஆய்வேட்டின் பொருளடக்கத்தில்

இருந்து பின்னிணைப்புகள் வரையிலான பகுதிகள் எவ்வாறு அமையவேண்டும் என்பதும், இயல் பிரித்தல், தலைப்பில், பத்தி பிரித்தல், அடிக்குறிப்பிடுதல், சான்றுகாட்டல், மேற்கோள் ஆட்சி, பக்கவரையறை, சான்றிதழ்கள், தாளின் அளவு, அச்செழுத்தின் உரு, அளவு, ஆய்வேட்டைத் தைத்தல் கட்டுதல் போன்றன எல்லாம் புறக்கட்டமைப்பில் அடங்கும். பெரும்பாலான ஆய்வேடுகளில் இவை சரியாகவே இருக்கக் காணலாம். பட்டு, வெல்வெட் துணிகளால் பளபளவென அட்டையிட்டுக் கைவண்ணம் காட்டும், படித்த கூலித் தொழிலாளர் கைவண்ணத்தைக் காட்டும் ஆய்வேடுகள் பல உள்ளன.

இவற்றைப் பற்றியெல்லாம் பின்வரும் கூறு பதின்மூன்று மற்றும் பதினான்கில் காணலாம். இங்கு அக அமைப்புப் பற்றி மட்டும் காணலாம்.

11.4.2. ஆய்வேட்டின் அக அமைதி

ஓர் ஆய்வேட்டின் உள்ளமைப்பு எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என எண்ணுதல் ஆய்வாளருக்கு அசியமாகிறது. ஆய்வியல் நிறைஞர் மற்றும் முனைவர் பட்ட ஆய்வேடுகளுக்குரிய அக அமைதியானது முன்னுரை வரைவு, ஆய்வுத் தலைப்பு விளக்கம், மேற்கொள்ளும் ஆய்வு முறை விளக்கம், கருதுகோள் விளக்கம், இயல் முன்னுரையும் பத்தி பிரிப்பும், எடுத்துரை உத்திகள், இயல் முடிப்பு, அடிக்குறிப்பும் மேற்கோளும்,

ஆய்வு நடை, இயல் இயைபு, முடிவுரை, பின்னிணைப்புகள் என்ற வகைப்பாட்டில் ஆய்வேட்டின் உட்பகுதி அமைய வேண்டும். இவற்றில் பின்வரும் கூறு பதினான்கில் அடிக்குறிப்பு, மேற்கோள் ஆகியன பற்றி எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு ஏனையவற்றை மட்டும் காணலாம்.

ஆய்வேட்டின் இயல் பிரிப்பானது ஒவ்வோர் இயலுக்கும் பொருந்தப் பிரிக்க வேண்டும். குறுந்தொகையில் கருப்பொருள் என்ற பொருண்மையில் அமையும் ஆய்வேட்டின் இயல்கள்,

இயல் 1. குறுந்தொகை நூலமைப்பும் நுவல் பொருளும்

இயல் 2. கருப்பொருள் இலக்கணம்

இயல் 3. குறுந்தொகையில் கருப்பொருள் பெறும் இடம்

இயல் 4. குறுந்தொகையில் கருப்பொருள் உணர்த்தும்

செய்திகள்

இயல் 5. குறுந்தொகையில் கருப்பொருள் பிறப்பொருள்

இயைபு என்றவாறு அமைதல் ஏற்புடையதாக இருக்கும்.

ஆய்வேட்டின் புறக்கட்டமைப்பு - பின்னிணைப்பு

ஆராய்ச்சியின் முடிபுகளைத் தொகுத்து எழுதி உருவாக்குவது ஆய்வறிக்கை எனப்படும். சிறிய ஆய்வறிக்கையைக் குறு ஆய்வேடு (னுளைளநசவயவழை) என்றும், பெரிய ஆய்வறிக்கையை ஆய்வேடு (வாநளளை) என்றும் கூறுகிறோம். ஆய்வேடு என்பது பரந்து கற்றன் முதலாகப் பெறும் கருத்துக்களின் தொகுப்பே ஆகும். சிறந்த ஆய்வேடு என்பது சமநிலையோடு கருத்துக்களையும் தருக்கங்களையும் கோட்பாட்டு அடிப்படையின் இயல்பான முடிபுக்கு வருகிறது. ஆய்வேட்டை உருவாக்குவதும் நூலை வெளியிடுவதும் முற்றிலும் வேறுபட்டதாகும்.

இங்கு ஆய்வேட்டின் புறக்கட்டமைப்பு எவ்வாறு அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பது பற்றியும் ஆய்வேட்டின் பின்னிணைப்பு என்னென்னவெல்லாம் அமையவேண்டும் ஆய்வேட்டின் புறக்கட்டமைப்பில் ஆய்வாளர் கருத்துச் செலுத்துதல் இன்றியமையாதது ஆகும். பல நல்ல கருத்துவளம் மிக்க நூல்கள் தரங்குறைந்த அச்சு, அழகற்ற கட்டமைப்பு, தகுதியற்றதாள், முறையற்ற வைப்புமுறை, திருத்தப்பெறாத மெய்ப்பு, வரிசையில் அமையாத பக்கங்கள் ஆகியவற்றால் மதிப்பிழந்து போவதுண்டு. புறக்கட்டமைப்பு என்பது நூலின் உள்ளடங்கிய கருத்தை நூல் வடிவில் காட்டும் அனைத்துக் கூறுகளையும் அடக்கியதாகும்.

அட்டை, அட்டையமைப்பு, அட்டையில் அச்சு

அட்டையை அடுத்த ஓட்டுத்தாள்

தலைப்புப் பக்கம்

நெறியாளர் சான்றிதழ்

ஆய்வாளர் உறுமொழி

நன்றியுரை

பொருளடக்கம்

அட்டவணை

சுருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம்

முன்னுரை

இயல்கள்

முடிவுரை

துணைநூற்பட்டியல்

பின்னிணைப்புகள்

என்ற முறையில் ஆய்வேட்டை அடுக்க வேண்டும். அடுக்குமுன் பத்திப் பிரிப்புப் பக்கத் தொடர்ச்சி, இயல் முடிவில் அடிக்குறிப்பு வரிசை ஆகியன சரியாக உள்ளனவா எனக் காணுதல் வேண்டும்.

ஆய்வேட்டின் அட்டை காலண்டர் அட்டையைப்போல் தடிமனாக

இருக்க வேண்டும். 44 அளவுடைய அட்டையாக இருக்க வேண்டும். அட்டையின் மேற்புறம் தலைப்புப் பக்கத்தில் உள்ள செய்திகள் அனைத்தும் இடம்பெறவேண்டும். அதாவது, ஆய்வுத் தலைப்பு, எதற்காக ஆய்வேடு எவ்விடத்திற்கு அளிக்கப்பெறுகிறது, ஆய்வாளர் பெயர், ஆய்வாளரின் பதிவு எண், ஆய்வு செய்யும் துறை, பல்கலைக்கழகத்தின் பெயர், ஊர், ஆய்வேடு சமர்ப்பிக்கும் ஆண்டு மாதத்துடன் குறிப்பிட வேண்டும். அட்டையின் மேற்பக்கம் வண்ணத்

தாளில் அச்சிட்டு மேற்படி தகவல்களைக் கோர்த்து வைப்பர். இன்று முதுகுப் பகுதியில் ஆய்வுத் தலைப்பும், ஆய்வாளர் பெயரும், ஆண்டும் குறிப்பிடுவர்.

ஆய்வேட்டின் தலைப்பு, எந்தப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு எந்தப் பட்டத்திற்காக அளிக்கப்படும் ஆய்வேடு, ஆய்வாளர் பெயர், எந்தப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு ஆய்வேடு வழங்கப்படுகிறது என்ற செய்தி தலைப்புப் பக்கத்தில் அமைய வேண்டும்.

பின்னிணைப்பு

ஆய்வேடு மூன்று பகுதிகளைக் கொண்டது. ஆய்வேட்டின் முற்பகுதி, ஆய்வேட்டின் நடுப்பகுதி, ஆய்வேட்டின் பிற்பகுதி என அவை அமையும். இதில் ஆய்வேட்டின் பிற்பகுதியைத் தான் பின்னிணைப்பு என்கிறோம். இப்பின்னிணைப்பில் துணைநூற்பட்டியல், ஆய்வோடு தொடர்புடைய அட்டவணைகள், ஆய்வுத் தொடர்பான ஆவணங்கள், ஆய்வுத் தொடர்பான வரைபடங்கள், கள ஆய்வு அறிக்கைகள், நேர்காணல், ஓலைச்சுவடி, கல்வெட்டு, செப்பேடு ஆகியவற்றின் படிகள், நிழற்படங்கள் என்ற முறையில் பின்னிணைப்புக்கள் அமைதல் வேண்டும்.

துணைநூற் பட்டியலில் அடிக்குறிப்பில் இடம்பெற்ற நூல்கள், அடிக்குறிப்பில் இடம்பெறாமல் பயன்பட்ட நூல்கள் மற்றும் தொடர்புடைய பிற நூல்கள் ஆகிய மூன்று நிலைகளில் அமையலாம். கடினமான சான்று ஆதாரங்களை இறுதியில் பிற்சேர்க்கையில் இணைத்து விடுகிறார்கள். பெரும்பாலும் நூலின் இறுதியில்தான் அமையும். பிற்சேர்க்கைகள் உத்திகள் பற்றியன. குறிப்பிட்ட உத்தி கையாளப்பட்டிருந்தால் அதை இறுதியில் விளக்க வேண்டும். கருத்துக்கள், கலைச்சொற்கள் இவற்றையும் விளக்க வேண்டியிருக்கும். புள்ளி விவரங்களைத் தரவேண்டியிருக்கும். படங்கள், விளக்கப் படங்கள் இறுதியில் இணைக்க வேண்டியதிருக்கும். உத்திகள் அல்லாதன பற்றிய பிற்சேர்க்கைகள் கணக்கற்றவையாகும். பயனுள்ள தகவல்களை நூலின் இறுதியில் தரலாம். மூல ஆதாரங்கள், நீண்ட அட்டவணைகள், நீண்ட மேற்கோள்கள், வினாத்தாள் முறை, ஆய்வடங்கலையும் பின்னிணைப்பாகக் கொடுக்கலாம். மூலநூலுக்கு உதவக் கூடிய பிற்சேர்க்கைகளைத் தரலாம். தொடர்பற்ற எதையும் பிற்சேர்க்கையில் தரக்கூடாது. ஆய்வறிக்கையின் ஒரு பாகமாக இருக்க வேண்டியவற்றைத் தரலாம்.

பின்னிணைப்புக்களில் அமையத்தக்கன

ஆய்வுப் பகுதியிலோ அல்லது அடிக்குறிப்பிலோ விளக்கம் அளிக்கப்படாத, போதுமான விளக்கம் பெறாத செய்திகளை விளக்குவதற்கு வாய்ப்பு நல்குவது பின்னிணைப்பாகும். எளிதில் பலருக்கும் கிடைக்காத ஆய்வுத் தொடர்பான மூல உண்மைக் கூறுகளைப் பலருக்கும் பயன்படும் வண்ணம் பின்னிணைப்பில் தரலாம். ஆய்வுக்கு அடிப்படையான மூல உண்மைக் கூறுகள் அச்சேறாத பழஞ்சுவடிகளில் இருந்தும் எடுக்கப்பட்டிருக்கலாம். அவற்றைப் பின்னிணைப்பில் கொடுத்தல் சிறப்பானது. பலருக்கும் பயன்படுவதோடு மேற்கொண்டு ஆய்வுப்

பணியைத் தொடங்குவோருக்கும் பெரும்பயன் அளிக்கும். நாட்டுப்புறப் பாடல்களைப் பற்றி ஆராய்வோர், தம் ஆய்வுப் பணிக்கு அடிப்படை அல்லது முதன்மை மூல உண்மைக் கூறுகளாகச் சேகரித்த பாடல்களை அப்படியே பின்னிணைப்பில் தரலாம். கள ஆய்வின் மூலம் பெற்ற அனுபவங்களைப் பின்னிணைப்பில் தரலாம்.

ஆய்வுத் தொடர்பாகக் கள ஆய்வின் போது எடுத்த புகைப்படங்களைப்

பின்னிணைப்பில் சேர்க்கலாம். கள ஆய்வின் போது ஆய்வுத் தொடர்பாக நிகழ்த்தி பேட்டிகள், வினாத்தாள் வரிசை முறை, உரையாடல்கள் போன்றவற்றையும், வானொலி, தொலைக்காட்சி உரைகள் போன்றவற்றையும் தரலாம். நீண்ட அட்டவணைகள், விளக்கப்படங்கள், வரைகட்டப் படங்கள் போன்றன ஆய்வோடு தொடர்பு கொண்டிருப்பின் அவற்றையும் பின்னிணைப்பில் சேர்க்க வேண்டும். ஆய்வுப் பகுதியில் ஏதாவது குறிப்பிட்ட புதிய உத்தி முறைகள் கையாளப்பட்டு இருந்தால் பின்னிணைப்பில் விளக்க வேண்டும். சமுதாயவியல், புள்ளியியல், புவியியல் போன்ற பாடத்துறை ஆய்வுகளில் கணித அடிப்படையிலான புள்ளி விவரப் பட்டியல்களைப் பின்னிணைப்பில் சேர்த்தல் இன்றியமையாதது. ஆசிரியர் பெயர் அகரநிரல், கலைச்சொல் அகரநிரல், கலைச்சொல் விளக்க அகராதி, பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி ஆகியவற்றையும் சேர்க்கலாம். ஆவணச் சான்றுகளையும் தரலாம்.

பின்னிணைப்புப் பிரிவுகள்

பின்னிணைப்பில் இடம்பெறும் செய்திகள் பலவாக இருப்பின், அவற்றைக் கொடுக்கப்படும் செய்திகளுக்கு ஏற்ப பின்னிணைப்பு-1, பின்னிணைப்பு-2, பின்னிணைப்பு-3 என்றவாறு பிரித்து ஒவ்வொரு பின்னிணைப்புக்கும் தக்க பெயரிட வேண்டும். ஒவ்வொரு பின்னிணைப்பையும் புதிய பக்கத்தில் தொடங்க வேண்டும். பின்னிணைப்புகள் இடம்பெறும் பக்கத்தை முறையாக ஆய்வேட்டின் பொருளடக்கத்தில் குறிக்க வேண்டும்.

அட்டவணைகள், விளக்கப்படங்கள்

புள்ளிவிவர ஆய்வில் அட்டவணைகள், விளக்கப் படங்கள் பெரிதும் பயன்படும். இறுதி அறிக்கையில் அட்டவணைகளையும், வரைபடக் கருவிகளையும் தேர்ந்தெடுத்துச் சிறந்தவற்றை மட்டுமே

இணைக்க வேண்டும். இறுதியில் பிற்சேர்க்கையில் துணைச்சான்றுகளாகக் சேர்க்கக் கூடியன ஒருவகை. அட்டவணைகளாக நூலின் இடையில் சேர்க்கக் கூடியன மற்றொரு வகையாகும். முன்னையவை மூல ஆதாரங்களாகும். பின்னையவை உய்த்துணரப்பட்ட ஆதாரங்களாகும். ஒவ்வொரு அட்டவணையும் தெளிவாக, சுருக்கமாக அமைய வேண்டும். எந்த அளவு நூலின் உதவியின்றியே அட்டவணையைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அட்டவணையில் உள்ளதை நூலிலோ நூலில் உள்ளதை அட்டவணையிலோ திரும்ப வருமாறு சேர்க்கக் கூடாது. ஒவ்வொரு அட்டவணையையும் சேர்க்கும் முன்பு அது முழுதும் தேவைதானா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். மிக அதிகமான அட்டவணைகள் தேவைப்பட்டால் அவற்றை எளிமைப்படுத்திச் சேர்த்திட வேண்டும்.

மேற்கோள் - அடிக்குறிப்பு - துணைநூற்பட்டியல் ஆய்வாளர் தன்னுடைய ஆய்வில் பல்வேறு நிலைகளில் எடுக்கப்பெற்ற தரவுகளை ஆய்வேட்டின் பகுதிக்குள் பொருத்தமான இடங்களில் எடுத்துக் காட்டும்போது அத்தரவுகள் மேற்கோள் என்றும், அத்தரவுகள் பற்றிய குறிப்பு அடிக்குறிப்பு என்றும், அத்தரவுகள் பெற்ற நூலைப் பற்றிச் சொல்லுவது துணைநூற் பட்டியல் என்றும் கூறலாம். இவற்றைப் பற்றி இப்பகுதியில் காணலாம்.

குறிக்கோள்கள்

மேற்கோள் பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.

அடிக்குறிப்பு பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.

துணைநூற் பட்டியல் பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.

14.3. மேற்கோள்

“முன்னோர் மொழிபொருளே யன்றி அவர்மொழியும் பொன்னேபோல் போற்றுவம்” என்பது நன்னூல் இலக்கணம் கற்பிக்கும் நெறி. நமக்குமுன் எத்தனையோ ஆய்வுகள் தோன்றியிருக்கலாம், எத்தனையோ அரிய கருத்துக்கள் புதியதாகச் சொல்லப்பட்டு இருக்கலாம். அவை நமக்கு அரணாகவும் முரணாகவும் இருக்கலாம். அவற்றையெல்லாம் மேற்கோளாகக் காட்டி அவை குறித்த நம் சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்துல் ஆய்வியல் நெறியாகும். ஆய்வு என்பதே முன்னோர் செய்த பணிகளிலிருந்து கால்கொள்வதே ஆகும்.

மேற்கோள்களின் நோக்கம்

ஆய்வுக் கட்டுரையில் இன்றியமையாது தேவைப்படும் இடங்களில்

மட்டுமே மேற்கோளை ஆய்வாளர் பயன்படுத்த வேண்டும்.

ஆய்வாளர் சில கருத்துக்களை மிகவும் தெளிவுபடுத்துகின்ற பொழுதும், தனது கருத்துக்களை நிறுவுகின்ற பொழுதும் பிறருடைய கருத்துக்களை மேற்கோளில் காட்டுவர்.

ஆய்வுச் சிக்கலை அணுகி, நுணுகி ஆராயும்போது மூல உண்மைக் கூறுகள் பிற அறிஞர்களின் கருத்துக்கள் ஆகியன ஏற்ற இடங்களில் மேற்கோளாகக் காட்டப்படுவதால் ஆய்வுச் சிக்கலைத் தீர்வு காண்பதும் உறுதிப்படுத்துவதும் எளிதாகின்றது.

மூல ஆசிரியரின் கருத்துக்களை அப்படியே அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்கிலும் அப்படியே மேற்கோளில் அக்கருத்துக்கள் ஆளப்படுவதுண்டு.

14.3.2. மேற்கோளின் வகைகள்

மேற்கோள்களை அளவு அடிப்படையில் இரண்டு வகைகளாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று, சிறிய மேற்கோள் (நூழ்சுவ ரூழுவயவழை); மற்றொன்று, பெரிய மேற்கோள் (நூழ்பெ ரூழுவயவழை) என அவை அமையும். சிறிய மேற்கோள்கள் நான்கு வரிகள் வரை இருக்கக் கூடியனவாகும். பெரிய மேற்கோள்கள் பொதுவாக ஐந்து அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட வரிகளுடன் கூடியனவாகும்.

மேற்கோள் தரவுகள் எத்தன்மைத்தன

ஆய்வாளர் தாம் படிக்கும் ஆய்வு நூல்களில் தம்முடைய ஆய்வுக்குத் தேவையான மேற்கோள் பகுதிகள் எவை என்பதைக் குறித்துப் பின்வருமாறு காணலாம்.

கூறும் கருத்துக்கு அரணாகும் செய்திகள்.

மறுக்கப் பெறும் செய்திகள், பயிலும் நூல்கள், இடங்கள்.

சரியான மூலப் பகுதிகள், உரைகள்.

இதுகாறும் பிறருக்குக் கிடைக்காக ஆவணப் பகுதிகள்.

பாடவேறுபாடுகள்.

சொற்பொழிவுகள், நேர்காணல்களில் கிடைத்த தகவல்கள்.

புகழ்பெற்ற ஔடர்கள், செய்யுட்கள், பழமொழிகள்.

வரலாற்றுக் குறிப்புகள், ஆண்டுகள், மாதங்கள், நாட்கள்.

புதிய தகவல்கள், செய்திகள், ஆய்வுக் குறிப்புகள்.

பொருள் முரண்கள், கூற்று முரண்கள்

இவற்றின் அடிப்படையில் கருத்துக்களை விவாதிக்க மேற்கோள்கள் காட்டப்பெறலாம். ஓர் ஆய்வில் மேற்கோள் மிகுதியாகப் பயன்படுத்துதல் தவறு. மிகவும் முக்கியமான இடத்தில் மட்டும் மேற்கோளைப் பயன்படுத்தவேண்டும்.

குறிப்பிட்ட

குறிப்பெடுப்பதற்கும் அட்டைகளைப் பயன்படுத்துதல் நல்லது. காலங்காலமாகப் பின்பற்றும் நோட்டுப் புத்தகங்களைப் பயன்படுத்தும் வழக்கத்தை விடுத்து, ஆய்வாளர் குறிப்பு அட்டைகளைப் பயன்படுத்த வேண்டும். குறிப்பெடுத்தவற்றை வகைப்படுத்தவோ, மாற்றி அடுக்கவோ அட்டை முறையே துணைசெய்யும். குறிப்பெடுப்பதும் அவற்றைப் பாதுகாப்பதும் ஆய்வின் தலை நாள் தொட்டு நடைபெற வேண்டிய பணியாகும். அட்டை அல்லது அந்த அளவிலான சிறு தாள்களை இப்பணி பயன்படுத்துதல் வேண்டும். அவை ஒரே வடிவம், அளவு, தன்மை கொண்டவையாக இருத்தல் வேண்டும். ஒவ்வொரு மெய்மை அல்லது கருத்து ஒவ்வொரு தனி அட்டையில் குறிக்கப்பட வேண்டும். சிக்கனம் கருதி ஒரே அட்டையில் பலவற்றை எழுதுதல் கூடாது. செய்தியைக் குறித்துக்கொண்டு அதன் கீழே, தனி ஒரு வரியில் அச்செய்தி எந்த நூலில் இருந்து எடுக்கப்பெற்றது. பக்க எண் எது என்ற விவரங்களைக் குறித்துக்கொள்வது இன்றியமையாதது. நூல் பற்றிய விவரங்கள் நூற்பட்டியலிற்குரிய அட்டைகளில் இடம்பெற்றுவிடும். எனவே, குறிப்பிட்ட, நூற்பட்டி அட்டை ஆகிய இரண்டையும்

இடைவிடாமல் உருவாக்குவது ஆய்வுப் பயணத்தில் தொடர்ந்து நிகழ வேண்டிய பணிகள் ஆகும். எழுத்து மூலச் சான்றிலிருந்து குறிக்காமல் நேரடிச் சான்றின்வழி பெற்றால், குறிப்பின் கீழ்த் தகவலைப் பெற்ற முறையைக் (பேட்டி, வினாநிரல், பட்டியல்) குறித்தல் வேண்டும். ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட குறிப்பை ஓர் அட்டையில் குறிக்காமல் இருக்க வேண்டும். ஓர் அட்டையில் ஒரு குறிப்பை எடுக்கும் முறையினைப் பின்பற்றுவதால், தரவுகளை வகைப்படுத்தவும், மீண்டும் மறுவகை செய்யவும் உதவுவதுடன் குவியலான கருத்துத் தொகுதியைப் பிரித்துப் பகுத்து ஆய்வும் அதனைப் பின்னர் தொடர்புடைய பத்திகளுடன் ஒப்பிட்டு ஆராயவும் அவைகளுக்கிடையிலான தொடர்பை வெளிப்படுத்தவும் முடியும்.

குறிப்பிட்டைகள் மிகுதியாக இருக்கும் ஆய்வுகளில் ஆய்வாளர் பல்வேறு வண்ண அட்டைகளைப் பயன்படுத்தலாம். ஒவ்வொன்றையும் அந்த வண்ண அட்டையில் மட்டுமே குறிப்பதால் பின்னர் குழப்பம் ஏற்படாது.

துணைநூற்பட்டியல் அட்டைகள்

நூலிலிருந்து எடுத்த பகுதிகள்

கள ஆய்வில் உற்றுநோக்கி நேரடியாகப் பெற்ற தகவல்கள்

பேட்டிகளின் வழியே திரட்டிய தகவல்கள்

ஆய்வாளரின் எண்ணங்கள், குறிப்புகள்

என்று வகைப்படுத்தி ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒவ்வொரு வண்ண அட்டைகளைப் பயன்படுத்தலாம். திட்டமிட்ட ஆய்வுப் பயணத்தில், அறிவியல்நெறி சார்ந்த ஆய்வில் இத்தகைய கரும் உழைப்பும் ஆழ்ந்த படிப்பும் இன்றியமையாதன. இவற்றோடு அவற்றை வகைப்படுத்துவதும் இன்றியமையாக் கூறு. இவற்றில் காட்டப்படும் கவனம், ஆய்வைத் திட்டமிட்ட கால எல்லைக்குள் தெளிந்த சிந்தனையுடனும் குழப்பம் எதுவுமில்லாத முறையுடனும் முடிக்க உதவும்.

14.3.5. மேற்கோள் காட்டும் நெறிகள்

ஓர் ஆய்வேட்டில் மேற்கோள்களைத் தேவை கருதி ஆளப்பெற வேண்டும். நேரடி மேற்கோள்கள் பயன்தருவனவாகும். மேற்கோள்களில் வேண்டிய பகுதியை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு மற்றதை விட்டுவிடுவது பொருத்தமுடையதாகும். ஆய்வேட்டில் பொருத்தமான இடங்களில் மேற்கோள் கையாள வேண்டும். மேற்கோளை எவ்வித மாற்றமுமின்றி அவ்வாறே கொடுக்க வேண்டும்.

மேற்கோளுக்குள் மேற்கோள் வரும்போது முன்னதற்கு இரட்டை மேற்கோட் குறியும் பின்னதற்கு ஒற்றை மேற்கோள் குறியும் இடவேண்டும். மேற்கோளைக் காட்ட “. . . . ” இக்குறியீடுகளைப் பயன்படுத்த வேண்டும். மேற்கோள்களில் மாறுதலோ திருத்தமோ இல்லாமல் அப்படியே எடுத்தாள வேண்டும். சிறு மேற்கோளாயினும் காற்புள்ளி (,) மட்டும் இட்டு அவ்வாறே எழுதிச் செல்லலாம். பெரியமேற்கோளாயின் முக்காற்புள்ளி (:) இட்டு அப்பகுதியை எழுதவேண்டும். பிறமொழி மேற்கோளை மொழி பெயர்த்துத்தான் ஆய்வேட்டின் உடற்பகுதியில் போடவேண்டும்.

மேற்கோள் பெரியதாக இருப்பின் இடப்புற ஓரத்திலிருந்து நான்கு இடம் உள்ளே தள்ளி அமைதல் வேண்டும். இங்கு மேற்கோள் குறியீடு அவசியமில்லை. அடிக்குறிப்புக்களில் ஆளப்படும் அனைத்து மேற்கோள்களும் குறியீடுகளுடன் அமைக்கப்பட வேண்டும். மேற்கோள் பகுதியில் ஆசிரியர் தந்துள்ள குறிப்பு எழுத்துப் பிழையோ தவறாகவோ இருப்பின் பிழையான பகுதியை அடுத்து ஜனூலை என்று அடிக்கோடிட்டுச் சதுர அடைப்பினுள் தரவேண்டும். அதனையடுத்துத் திருத்தம் இடம்பெற வேண்டும். மேற்கோள் தொடர்ச்சியாகக் காட்டப்படாவிட்டால் பின் தொடரலாம்.

அடிக்குறிப்புகளில் ஆளப்படும் அனைத்து மேற்கோள்களும் குறியீடுகளுடன் அமைக்கப்பட வேண்டும். மேற்கோளாக எடுத்தாளும் பகுதியில் அறிஞர் பெயரின்றிக் கட்டுப் பெயராகயிருப்பின் சதுர அடைப்பில் ஜ ஸ ஆசிரியர் பெயர் தருதல் வேண்டும். இரண்டு, மூன்று வரிக் கவிதைகளை மேற்கோள் காட்டின் மேற்கோள் குறியீடு அவசியமில்லை. இடதுபுறம் கொஞ்சம் தள்ளித் தொடங்கலாம்.

மேலைநாட்டு ஆய்வேடுகளில் இருவகையான மேற்கோள் நெறிகள் காணப்படுகின்றன. 1. தற்கால அமெரிக்க மொழிக்கழக முறை, 2. அமெரிக்க உளவியல் கழக முறை. முதல் முறையின்படி கட்டுரையில் இடம்பெறும் மேற்கோளைக் கீழ்க்கண்டவாறு காட்டலாம்.

“இம்முல்லைப் பாட்டை ஏனை ஒன்பது பாட்டுக்களோடும் ஒப்பவைத்து நோக்குங்கால், இஃது ஏனையவற்றைப் போல் மிக உயர்ந்த தீஞ்சுவை நடையினதாகக் காணப்படவில்லை யென்று தோன்றுகின்றது” (மறைமலையடிகள் 78)

இம்மேற்கோளுக்குப் பின் (மறைமலையடிகள் 78) எனக் குறித்தது நூலாசிரியர் பெயரையும் அவரது படைப்பொன்றின் எழுத்தெட்டாம் பக்கத்தில் இச்செய்தி காணப்படுகின்றது என்று காட்டுவதற்கு ஆகும். இது குறித்து முழுவிவரங்கள் ஆய்வேட்டின் இறுதியில் இடம்பெறும் துணைநூற்பட்டியலில் கண்டுகொள்ளக்கூடும். ஆய்வேட்டில் நூலாசிரியரின் நூல்கள் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட காட்டப்பெறு இருப்பின் (மறைமலையடிகள், முல்லைப்பாட்டு 78) என்று நூற்பெயரின் ஒரு பகுதியையேனும் இணைத்துக் கூறல் வேண்டும்.

அமெரிக்க உளவியல் கழக முறையில் மேற்கோள் காட்டுதலில் ஒரு சிறு வேறுபாட்டைக் காணலாம்.

“இம்முல்லைப் பாட்டை ஏனை ஒன்பது பாட்டுக்களோடும் ஒப்பவைத்து நோக்குங்கால், இஃது ஏனையவற்றைப் போல் மிக உயர்ந்த தீஞ்சுவை நடையினதாகக் காணப்படவில்லை யென்று தோன்றுகின்றது” (மறைமலையடிகள், 1997, ப.78)

எனக் குறிக்கப்பெறும் நிலையை இங்குக் காணலாம். இதில் ஆண்டும்,

பக்கத்தைக் குறிப்பப் ‘ப.’ என்ற எழுத்தும் சேர்ந்துள்ளன.

மேற்கோள் அறம்

ஒரு நூலிலிருந்து ஒரு செய்தியை எடுத்தாளும்போது அதனை முறையாகக் குறிப்பிடுதல் ஆய்வுத் துறைக்குரிய தலையாய அறமாகும். யார் இதனையெல்லாம் காணப்போகின்றார்கள் என்ற போக்கில் மேற்கோள் எனக் காட்டாது விடுவது பல தவறுகளுக்கும் வழிவகுக்கும். குறிப்பிட்ட ஒரு சொல் தமிழ் இலக்கியத்தில் முதன் முதலில் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில்தான் ஆளப்பெற்றுள்ளது என்று ஒருவர் எழுதினார். உண்மையில் அச்சொல் கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டிற்குரிய நூலிலேயே ஆளப்பெற்றிருக்கிறது. பின்பு ஆய்வு செய்த பலரும் இன்னாரால் இச்சொல் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில்தான் முதன் முதலில் ஆளப்பட்டுள்ளது எனக் கூறியுள்ளனர் எனக் குறிக்காமல் தாங்களாகவே அறிந்ததுபோல் அதனை ஒன்பதாம் நூற்றாண்டிற்குரியது எனக் குறித்துள்ளனர். ஆய்வறம் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தால் இத்தவறு இவர்கள்பால் நிகழ்ந்ததாகாமல் போயிருக்கும்.

பல அரிய ஆராய்ச்சி நூல்கள் கிடைக்காமல் போவதுண்டு. எனினும் அவற்றிலிருந்து சில பகுதிகளைச் சிலர் தம் நூல்களில் மேற்கோளாகக் காட்டியிருப்பர். எடுத்துக்காட்டாகச் சிந்துவெளி அகழ்வாய்வு குறித்துச் சர் ஜான் மார்ஷல், மார்ட்டிம் வீலர், ஹீராஸ் பாதிரியார் ஆகியோர் ஆய்ந்து எழுதியுள்ள நூல்கள் இன்று மறு அச்ச ஆகவில்லை. ஆனால் இவற்றிலிருந்து அரிய செய்திகளை மா.

இரசமாணிக்கனார், க.த. திருநாவுக்கரசு, கே.கே. பிள்ளை ஆகியோர் தம் நூல்களில் எடுத்துக் காட்டியுள்ளனர். இவர்களிடமிருந்து இப்பகுதியை எடுத்துக்காட்டும் சிலர் தாமே முற்குறித்த நூல்களில் படித்துப் பார்த்து எடுத்துக் கொண்டது போல் குறிக்கின்றனர். ஒருவரால் தவறாகக் குறிக்கப்பட்ட பக்க எண்ணைக் கூட அப்படியே குறித்திருப்பது இதற்குச் சான்றாகும். ஜான் மார்ஷலின் கருத்தைத் திருநாவுக்கரசு இவ்வாறு எடுத்துரைக்கிறார் என்று காட்டுவதால் ஆய்வாளர் மதிப்பு ஒன்றும் குறைந்துவிடாது. ஒருவர்தம் ஆய்வேட்டில் அச்சுக்கு வராத கையெழுத்துப் படியினை மேற்கோளாகக் காட்டும்போது அது கையெழுத்துப்படி எனக் குறிக்காமல் விட்டுவிட்டார். அதனைப் பார்த்து அம்மேற்கோளைக் கையாண்ட மற்றொருவர் அதனை அச்சிட்ட நூல் என்று கருதித் தாமாகவே ஆண்டு, பக்கம் ஆகியவற்றைச் சேர்த்து மேற்கோளை நிறைவுடையதாக ஆக்கி இருக்கின்றார்.

மேற்கோளில் சுட்டுப் பெயர்கள்

மேற்கோளில் முதன் முதலாக அவன், அவர், அது, அவை, அவர்கள், அவள் என்ற சுட்டுப் பெயர்கள் வந்தால் அச்சுட்டுப் பெயரைஅடுத்த பகர அடைப்புக் குறியினுள் பெயரைச் சுட்டிக் காட்ட வேண்டும்.

“அவர்கள் ஜபரதவர்கள்ஸ ஒரு காலத்தில் பேராற்றல் பெற்றவர்களாத் திகழ்ந்தனர். கடற் செலவில் தக்கிருந்த சிறந்த திறமையும், முதிர்ந்த அனுபவமும் அவர்களை ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாத செல்வர்களாகவும் உயர் தலைமையாளர்களாகவும் விளங்கச் செய்தன”¹

மேற்கண்ட மேற்கோளில் அவர்கள் என்ற சுட்டுப்பெயர் யாரைக் குறிக்கிறது? என்பதை அறியும் வண்ணம் பகர அடைப்புக் குறியினுள் ஜபரதவர்கள்ஸ எனச் சுட்ட வேண்டும். அதே மேற்கோளில் மீண்டும்

‘அவர்களை’ என வரும் இடத்தில் சுட்டத் தேவையில்லை. இவ்வாறு மேற்கோளில் பெயர் குறிக்கப்படாமல் அவன், அவர், அவள், அது, அவர்கள் போன்ற சுட்டுப் பெயர்கள் வரும்போது, சுட்டுப் பெயரை அடுத்து பகர அடைப்பினுள் பெயரைக் குறிப்பிட வேண்டும்.

செய்யுள் மேற்கோள்

செய்யுளை மேற்கோளில் ஆளும்போது மூலத்தில் உள்ளபடியே எழுதுதல் வேண்டும். இரண்டு அடிகளை மட்டும் மேற்கோளாக ஆண்டால் உடற்பகுதியிலேயே இரட்டை மேற்கோள் குறியீட்டினுள் எழுத வேண்டும். இரு அடிகளையும் பிரித்துக் காட்ட முதலடியின் முடிவில் ∴ என்றவாறு சாய்வுக்கோடிட வேண்டும். அல்லது ,(காற்புள்ளி) இடவேண்டும். இரண்டு அடிகளுக்கு மேற்பட்டிருந்தால் ஆய்வு தொடக்க ஓரப்பகுதியிலிருந்து 0.5 இன்சு தள்ளி நூலிலுள்ளவாறு எழுதுதல் வேண்டும். ஆய்வுப் பகுதியிலிருந்து தனித்து எழுதப்படுவதால் மேற்கோள் குறியீடு தேவையில்லை.

இரண்டு அடிகளாயின், “முதிர்வார் இப்பி முத்த வார்மணல்.கதிர்விடு மணியின் கண்பொரு மாடத்து”³ என எழுதி மற்ற எழுதித்திலிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்ட சாய்வெழுத்தாகவோ டிமுடன எழுத்தாகவோ காட்ட வேண்டும். இரண்டு அடிகளுக்கு மேற்பட்டிருப்பின்,

ஆடுகண் கரும்பின் வெண்பூ நுடங்கும் நாடெனப்படுவது நினதே அத்தை ஆங்க நாடுகெழு செல்வத்துப் பீடுகெழு நேந்தே நினவ கூறுவல் எனவ கேண்மதி அறம்புரிந் தன்ன செங்கோல் நாட்டத்து முறைவேண்டு பொழுதின் பதன்எளி யோர்ஈண்டு உறைவேண்டு பொழுதில் பெயர்பெற நோரே எனச் சாய்வு எழுத்தாகவோ டிமுடன எழுத்தாகவோ காட்ட வேண்டும்.

உரைநடை மேற்கோள்

மூன்று வரிகளாக உரைநடை மேற்கோள் அமையுமாயின், அதனை ஆய்வின் உடற்பகுதியிலேயே இரட்டை மேற்கோள் குறியீட்டினுள் எழுதவேண்டும். மூன்று வரிகளுக்கு மேற்பட்டிருப்பின் தொடக்க ஓரப்பகுதியிலிருந்து 0.5 இன்சு தள்ளி பத்தி தொடங்குவதுபோல் தொடங்கி எழுதவேண்டும். இவ்வாறு எழுதுவதால் மேற்கோள் குறியீடு தேவையில்லை. தற்போது கணிப்பொறியில் ஆய்வேடு உருவாக்குவதால் இம்மேற்கோள் பகுதியை சாய்வெழுத்தாகவோ டிமுடன எழுத்தாகவோ காட்டலாம். ஜஎ.டு.ஸ சமணர்கள் துறவு பூண்டு பொதுப்பணி புரிந்தனர். அவர்களைப் போலவே தமிழ்நாட்டு அந்தணர்களும் துறவு பூண்டு பொதுப்பணி செய்தனர் என்பது மதுரைக் காஞ்சியால் அறியலாகும் புதுச் செய்தியாகும். இது பற்றிச் சாமி சிதம்பரனார், அக்காலத்திலேயே மதுரையிலே பவுத்த சமணப் பள்ளிகளைப் போல அந்தணர் பள்ளி இருந்ததாக இவ்வாசிரியர் கூறுகிறார். இது ஒரு புதிய செய்தி. சமணத் துறவிகளைப் போலத் தமிழ்நாட்டு அந்தணர்களிலும் துறவிகள் இருந்தார்கள். அவர்கள் வேத வேதாந்தங்களைப் போதித்து வந்தார்கள் என்ற உண்மையை இதன் மூலம் காணலாம் என்றவாறு அமைக்கலாம்.

முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்கள்

1. மேற்கோள் - குறிப்பு வரைக.
2. மேற்கோள் வகைகள் யாவை?
3. குறிப்பட்டடையின் நோக்கம் யாது?
4. மேற்கோள் அறம் யாது?

அடிக்குறிப்பு

ஆய்வறிக்கைக்கு அடிக்குறிப்பிடுதல் மிக இன்றியமையாத ஒன்றாகும். சான்றுகளின் வழி நடுநிலையோடு அறிவியலாய்வு என்பதைக் காட்டும் நெறி என்பதை மறக்கக் கூடாது. மூலப்

பகுதியில் காட்டப்படும் ஆதாரங்களுக்கான விவரங்கள் அடிக்குறிப்பில் இடம்பெற வேண்டும். அந்தந்தத் துறைகளில் உழைத்தவர்களின் பெயர்களை அடிக்குறிப்புக்கள் காட்டி விடுகின்றன. ஆய்வாளர் பிறரிடமிருந்து பெற்றது என்பதை அடிக்குறிப்புகள் காட்டி விடுகின்றன. மறுப்பாளரிடமிருந்து காத்துக் கொள்ளவும் இ.து உதவும். ஆய்வேட்டில் பிற இயல்களுடன் மாட்டெறிவதற்கு எதிர்குறிப்பாக இது பயன்படும்.

எடுத்தாண்ட நூல், கட்டுரை பற்றிய விவரம் அடிக்குறிப்பில் அமைய வேண்டும். மேற்கோள் எந்த நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட விவரமும் தெள்ளத் தெளிவாகத் தெரிந்துவிடும். ஒரு பொருள் பற்றிப் பல்வேறு ஆசிரியர்கள் கூறிய கருத்துக்களை மிகச் சுருக்கமாக அடிக்குறிப்பில் கொடுக்கலாம். ஆய்வேட்டிற்குரிய இன்றியமையாமை அடிக்குறிப்புத் தருவதில் ஏற்படுகிறது. ஆய்வேட்டில் கூறப்படும் கருத்துக்களுக்கும் முடிவுகளுக்கும் அடிக்குறிப்பே ஓர் அரணாக அமைந்து அழுத்தத்தையும் நிறைவையும் கொடுக்கின்றது. பிறரிடமிருந்து பெறப்பட்ட கருத்துக்களை அறிவிக்கப் பயன்படுகின்றது. சான்று ஆதாரங்களைத் தேடி அடிக்குறிப்பு உறுதுணை புரியும். எதிர்க்குறிப்பாகப் பயன்படும். ஒருவர் காட்டும் அடிக்குறிப்புக்கள் அவரது புலமையின் பரப்பையும் ஆழத்தையும் காட்டும். பிறரது கருத்திலிருந்து தமது சொந்தக் கருத்தைக் காட்டவும் தம்மைத் தாக்காமல் காட்டிக் கொள்ளவும் பயன்படும். பிறமொழி மூலத்தை அப்படியே அடிக்குறிப்பில் தந்துவிட்டு அதன் மொழிபெயர்ப்பை ஆய்வேட்டின் உடல் பகுதியில் தரவேண்டும். மேற்கோள் முடியும் இடத்தில் எண் இடவேண்டும். எண் தொடர்ச்சியாக அமைதல் வேண்டும். அந்தந்தப் பக்கத்தில் எண் இடுவதும் உண்டு. ஆசிரியர் பெயர், நூலின் பெயர், பக்க எண் முதலியவற்றை இடவேண்டும். டாக்டர் போன்றவற்றைத் தவிர்க்க வேண்டும். தமிழண்ணல் (இராம. பெரியகருப்பன்) என இடல் வேண்டும். பதிப்.ஆ., மொ.ப.ஆ., பொ.ப.ஆ., என இடல் வேண்டும்.

நன்கு அறியப்பட்ட மெய்மைகளுக்கு மேற்கோள் காட்டத் தேவையில்லை. வெளியிடப்பட்ட நூல், கட்டுரை காட்டலாம்.

இன்றியமையாத இடமாக இருப்பின் கையெழுத்துப் படியினைக் காட்டலாம். ஒரே கருத்து பலர் கூறியிருந்தால், காலத்தால் முற்பட்டவர் கருத்தைக் காட்ட வேண்டும். பிறமொழி மொழிபெயர்ப்புத் தரலாம். அப்படியே தரவேண்டும் என்றால் அடிக்குறிப்பில் தரவேண்டும். தம் கருத்துக்கு அரணான இடங்களில் எடுத்துக்காட்ட வேண்டும். புறநடையான கருத்துக்களைச் சுட்டுமிடங்களில் தரலாம். அளவாகக் கொடுக்க வேண்டும். தருக்க முறையில் யுடிசநையைவழை தந்தால் போதுமானது. அந்தந்தப் பக்கத்தில் அடியிலேயே அமைத்தல் சிறந்த முறையாகும். இயல்தோறும் இறுதியில் அமைப்பதும் உண்டு.

ஒரு நூலின் அடிகளை, வரிகளை, கருத்தை, சாரத்தை, எடுத்து மொழியும் போது அவற்றை மேற்கோள் குறிகள் இட்டுக்காட்டி இறுதியில் எண் கொடுத்து அடிக்குறிப்பில் அந்நூற்பகுதி குறித்த விவரங்களைக் காட்ட வேண்டும். ஆராய்ச்சியில் உழைப்பையும் தரத்தையும் காட்டும் பகுதி இது. ஒவ்வொரு நூலையும் படிக்கும்போதே சரியாகக் குறிப்பெடுத்துக் கொள்வது இவ்வடிக்குறிப்பிடுதலுக்குப் பெரிதும் உதவும். பக்கம் குறித்துக் கொள்ள மறந்து போனதால் நூலையே மேற்கோளாகக் காட்ட முடியாத நிலை ஏற்படுவதுண்டு.

ஒவ்வொரு பக்கத்திற்கும் தனித்தனியாகத் தொடர் எண்ணிடும் முறையும் ஒரு இயலுக்கே தொடர்ந்து எண்ணிடும் முறையும் வழக்கத்தில் உள்ளன. ஆய்வுரை எழுதும்போதே அடிக்குறிப்புக்கான தொடர் எண் முறை பின்பற்றப்பட வேண்டும். அடிக்குறிப்புக்களைச் சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் முழுமையாகவும் தரவேண்டும். பெயர்களைக் குறிப்பிடும்போது முன்னெழுத்துக்களையும் குறிப்பிட வேண்டும். அடிக்குறிப்பை ஒரு நூலிலிருந்து முதன் முதலாகத் தரும்பொழுது முழு விவரம் தந்து, பிறகு வரும்போது ஆசிரியர் பெயரும் நூற்பெயரும் தரலாம். அதே நூலை மீண்டும் காட்ட நேருமானால் ஆசிரியர் பெயரும் நூற்பெயரும் தந்தால் போதுமானது.

ஒரு நூலிலிருந்து அடுத்தடுத்து மேற்கோள் காட்ட நேர்ந்தால் முதலில் ஆசிரியர் பெயர், நூற்பெயர் சுட்டிய பின்னர் பக்கங்களைப் போடவேண்டும். 'மேலது', 'மேற்படி' எனப் போட்டு பக்க எண் குறிப்பிடலாம். முற்காட்டிய நூலிலிருந்தே சில பக்கங்கள் இடைவெளிவிட்டு மீண்டும் காட்டுதல் நேர்ந்தால், ஆங்கிலத்தில் ழி.உவை. என்று ஆசிரியர் பெயருக்குப் பின் போட்டு ப.2 என எண்ணைக் குறிப்பிட வேண்டும். தமிழில் ஆசிரியர் பெயருக்குப் பின் மு.நா. எனப் போடவேண்டும்.

அடிக்குறிப்பு அமைத்திடும் முறைகள்

நூலாசிரியர் எழுதிய ஒரு நூலின் பகுதியை மேற்கோளாகக்

காட்டும்போது அடிக்குறிப்பு அமைவதைப் பின்வருமாறு காணலாம்.

“தேன்கடி கோடைக் காலத்தில் மிகுதியாகக் காணப்படுகிறது. பெரியவர்களிடம், கொட்டிய இடத்தில் மட்டும் வலியும் எரிச்சலும் உண்டாகிறது. ஆனால் குழந்தைகளிடம் பொதுவான உடல் குறிகளுடன் இரத்த ஓட்ட அயர்வும் ஏற்படுவதனால், தோல் குளிர்ந்து இரத்த அழுத்தம் குறைந்து, நாடி வீழ்ந்து விடுகிறது.

அரிதாக மிகுதாய்ச்சலுடன் இசிவும் ஏற்படலாம். சில வளைகளில் தேக்க இதய அயர்வும் உண்டாகிறது. எந்த வயதிலும் இக்குறிகள் தேன்றக்கூடும்.”¹¹ மேற்குறித்த பகுதியை எடுத்துக்காட்டும் ஆசிரியர் அடிக்குறிப்பில்,

11. குழந்தை நல மருத்துவம் - தொகுதி 2, ஞா. இராஜராஜேஸ்வரி மற்றும் அ. ஜெகதீசன், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், 2003, ப.338 எனக் குறிப்பிடவேண்டும்.

ஒருவருக்கு மேற்பட்டவரால் ஒரு நூல் எழுதப்பட்டிருப்பின், நூலின் தலைப்பில் நூலாசிரியர்கள் பெயர்கள் எவ்வரிசையில் குறிப்பிடப்பட்டு உள்ளனவோ அவ்வரிசையில் அடிக்குறிப்பிலும் காட்டப்பெறல் வேண்டும். “முத்துச் சண்முகன், சு. வெங்கடராமன், இலக்கிய ஆராய்ச்சி நெறிமுறைகள், ப.111” என்றவாறு இடப்பெற வேண்டும். இருவர்க்கு மேற்பட்ட பலர் எழுதிய ஒரு நூலை அடிக்குறிப்பில் இடும்போது முதற்பெயரினை மட்டும் குறிப்பிட்டுவிட்டு ‘மற்றும் பிறர்’ எனக் குறிப்பிட வேண்டும். எனினும் துணைநூற் பட்டியலில் ஆசிரியர் அனைவர் பெயரையும் நூலிற் காணப்பெறும் வரிசையிலே இடம்பெறச் செய்தல் வேண்டும். எ.டு.

ம.ரா.பொ. குருசாமி, சுப. அண்ணாமலை, கதிர் மகாதேவன் (மொ.பெ.), பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை, ப.131

இவ்வாறு அடிக்குறிப்பில் எழுதுவதோடு சுருக்கக் குறியீட்டு

விளக்கத்தில் மொ.பெ. மொழிபெயர்ப்பு எனக் குறித்தல் வேண்டும்.

ஒரு நிறுவனம், ஓர் அமைப்பு, ஒரு கழகம், ஒரு குழு ஆகியவற்றின் சார்பாக ஒரு நூல் வெளியிடப்பட்டிருப்பின் அடிக்குறிப்பில், “தமிழ் நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம், பன்னிரண்டாம் வகுப்புப்பொதுத் தமிழ்ப் பாடநூல், சென்னை 1996, ப.77” என்று குறிப்பிட வேண்டும்.

பலருடைய கட்டுரைகள் தொகுக்கப் பெற்று ஒருவரால் பதிப்பிக்கப் பெற்றிருப்பின், “பழந்தமிழ்ப் புதுமை, ச. சிவகாமி, (தொ.ஆ.), உமாமஹேஸ்வரி (பதி.), ப.53” எனக் குறிப்பிட வேண்டும்.

பலருடைய கட்டுரைகள் தொகுக்கப்பெற்ற தொகுப்பில் குறிப்பிட்ட ஒரு கட்டுரையிலிருந்து மேற்கோள் காட்டப்பெற்றிருப்பின், “ஞானத்தின் திருவுரு (கட்.), பண்டிதமணி மு. கதிரேசன் செட்டியார், கரந்தைக் கட்டுரைக் கோவை, ப.14” எனக் குறிப்பிட வேண்டும். இங்குக் கட்டுரையை நூலிலிருந்து வேறுபடுத்த நூற்பெயருக்கு அடிக்கோடு இடல்வேண்டும் அல்லது போல்ட் செய்ய வேண்டும்.

கலைக்களஞ்சியம், விவரநூல், அகராதிகள் போன்றவற்றிலிருந்து குறிப்புக்களைத் தந்தால் “கலைக்களஞ்சியம், தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம் நான்காம் தொகுதி, சமூக அமைப்பு (கட்.), ஐராவதி கார்வே, ப.470” என அடிக்குறிப்பில் குறிப்பிட வேண்டும். இக்குறிப்பில் கட்டுரையின் பெயர் அடிக்கோடு இடம்பெற்றுள்ளது. “தமிழ்ச்சுவடி விளக்க அட்டவணை தொகுதி 7, ப.387” என்றும் குறிப்பிடலாம்.

சிறு அறிக்கைகள், துண்டு வெளியீடுகள், ஒற்றைத்தாளில் விளம்பரம், செய்தித்தாளின் சிறுபகுதி ஆகியவற்றைக் குறித்துத் தெளிவாக பின்வருமாறு அடிக்குறிப்பு அமைதல் வேண்டும்.

சுவடி தாரீர், மோ.கோ. கோவைமணி, தஞ்சாவூர், ப.2.

நமது அவசரத் தேவை - மொழிக் கொள்கை, வா.செ. குழந்தைசாமி, இந்தியப் பல்கலைக்கழகத் தமிழாசிரியர் மன்ற வெளியீடு, ப.6.

கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, கல்வி அறிவியல் மற்றும்

தொழில்நுட்பவியல் துறை, மானியக் கோரிக்கை எண்.17, 1994, ப.42.

ஆசிரியருக்குக் கடிதங்கள், தினமணி, சென்னைப் பதிப்பு, 16.4.1952.

சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி பற்றிப் பாவாணரின் கருத்தும் நோக்கமும், அறிக்கை, பெருஞ்சித்திரன், தென்மொழி, சுவடி 17, ஓலை 6-7, ப.7.

புத்தக வரலாற்றில் புதிய புரட்டு - விளம்பரம், ஆனந்த விகடன், 30.11.97, ப.47.

தொல்லியல் கழக ஆண்டறிக்கை, 2018, ப.42.

பாரதியின் கடித இலக்கியம் - இ. சுந்தரமூர்த்தி, தமிழாய்வு

இதழிலிருந்து எடுத்து வெளியிடப்பெற்ற துண்டு வெளியீடு, ப.110.

புலமை, பல்கலைக் காலாண்டு இதழ், தொகுதி 2, ஏப்ரல்குன் 1976, ப.214.

இவ்வாறு அடிக்குறிப்பு இடம்பெறுவதோடு, சிறு அறிக்கைகள், துண்டு வெளியீடுகள், ஒற்றைத்தாள் விளம்பரங்கள், செய்தித்தாள்களில் பெட்டிச் செய்திகள் ஆகியவற்றை ஒளியச்சுச் செய்து பின்னிணைப்புக்களில் இணைத்தல் வேண்டும்.

ஆண்டு குறிக்கப்படாத நூல்கள், பக்க எண் குறிக்கப்படாத நூல்கள், வெளியீடுகள் ஆகியவற்றை முறையே “மகர நெடுங்குழைக்காதர் பாமாலையந்தாதி, ஸ்ரீ.உ.வே. எஸ்.கே. ராமகிருஷ்ணய்யங்கார் (பதி.), ஆண்டு இல்லை, ப.36” என்றும், “என்ன செய்ய வேண்டும், இந்திய அரசு மனித வளமேம்பாட்டுத்துறை வெளியீடு, 1992, பக்கம் இல்லை” என்றும் அடிக்குறிப்பில் குறிப்பிட வேண்டும்.

அச்சிடப்பெறாத கையெழுத்துப்படிக்களாயின் அவை சரியான ஆவணங்கள்தாம் என்று அரிய கையெழுத்து வல்ல ஆய்வுத்துறை, தொல்பொருள் துறை போன்றவற்றால் சான்றளிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அவற்றின் ஒளியச்சுப் படிகளையும் பின்னிணைப்பில் இணைத்தல் வேண்டும். அடிக்குறிப்பில், “மனுமுறை கண்ட வாசகம், இராமலிங்க அடிகளாரின் கையெழுத்துப் படி (சான்றளிக்கப்பெற்றது)” என்று குறிப்பிட வேண்டும். பதிவு செய்யப்பட்ட பத்திரம், கருவூலச்சீட்டு, மாவட்ட ஆட்சியர் மற்றும் அதிகாரிகளின் ஆணை ஆகியவற்றின் ஒளியச்சுப் படிகளைப் பின்னிணைப்பில் தருவதோடு அடிக்குறிப்பில் அவற்றின் நாளை மறவாது குறிக்க வேண்டும்.

பல்கலைக்கழகத்திற்கு அளிக்கப்பெற்றுப் பட்டம் வழங்கப்பட்ட அச்சிடாத ஆய்வேடும் மேற்கோள் காட்டத்தக்கதே. “சித்த மருத்துவத்தில் நாடி - வெளியிடப்பெறாத ஆய்வேடு, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், 1988, பக்.23-34” என்று அடிக்குறிப்பில் ஆய்வேடு அளிக்கப்பெற்ற ஆண்டு, பல்கலைக்கழகத்தின் பெயர் ஆகியவற்றைக் குறிக்க வேண்டும்.

தொலைக்காட்சி, வானொலி நிகழ்ச்சிகளை மேற்கோள் காட்டும் போது அவை ஒளிபரப்பப்பெற்ற அல்லது ஒலி பரப்பப்பெற்ற நாள் நேரம் தொலைக்காட்சி, வானொலி நிறுவனத்தின் பெயர் ஆகியவற்றையும் குறிப்பிடல் வேண்டும். “புதுமைப்பித்தன் படைப்பாற்றல், கு.வெ. பாலசுப்பிரமணியன், விஜய் தொலைக்காட்சி, சென்னை, மாலை 5,30,

12.10.1997” என்றும், “தமிழிசைப் பண்கள், ப.சுந்தரேசனார், திருச்சி

வானொலி நிலையம், இலக்கியப் பேருரை, இரவு 9.30-10.00, 6.4.1987” என்றும், நிகழ்ச்சியில் பங்குபெற்றோர் பலராயின், “முனைவர் ஆறு. அழகப்பன் மற்றும் ஐவர்” என்றும் குறித்தல் வேண்டும். திரைப்படம், ஒலிநாடா ஆகியவற்றிலிருந்தும் மேற்கோள் காட்டலாம். அவற்றின் பெயர், வெளியீட்டாளர் பெயர், ஆண்டு ஆகியன அடிக்குறிப்பில் இடம்பெற வேண்டும்.

அடிக்குறிப்பின் பயன்கள்

ஆய்வாளர் எந்தெந்த நூல்களிலிருந்து ஆய்வுக்குத் தேவையான கருத்துக்களை எடுத்தாண்டுள்ளார் என்பதை அறியப் பயன்படுகிறது.

பிறமொழி நூல்களிலிருந்து மேற்கோளை எடுத்தாண்டால்,

மொழிபெயர்ப்பை ஆய்வுப் பகுதியில் எழுதிவிட்டு, பிறமொழி நூல்

மூலக் கருத்தை அப்படியே தர அடிக்குறிப்பு பயன்படுகிறது.

ஆய்வேட்டின் முன்னும் பின்னும் வெவ்வேறு இடங்களில் கூறிய கருத்துக்களை ஓரிடத்தில் ஒப்பிட்டுக் காட்டவும், உறழ்ந்து காட்டவும் அடிக்குறிப்பு பயன்படுகிறது.

இன்றியமையாத தேவையின்போது மூலத்தை அப்படியே தரவும்

அடிக்குறிப்பு பயன்படுகிறது.

சில செய்திகளைத் தெளிவாக ஆய்வுப் பகுதியில் விளக்க முடியாத நிலை ஏற்படும் பொழுது, விளக்கம் தர இடம் தருவது அடிக்குறிப்பே ஆகும்.

ஆய்வுக் கட்டுரையிலுள்ள ஒரு செய்தியே பல இடங்களில் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் அதனைத் தெரிவிக்கவும் அடிக்குறிப்பு பயன்படுகிறது.

எடுக்கப்படும் மேற்கோள், கருத்துகள், இடம்பெறும் நூலாசிரியருக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முகமாக அடிக்குறிப்பு அமைகிறது.

ஆய்வாளரின் சிந்தனையோட்டமும், கருத்தோட்டமும் தடைபடாமல், சீரான முறையில் தெளிவாகக் கருத்துகளை ஆய்வுப் பகுதியில் எடுத்துக் கூற வழி வகுப்பது அடிக்குறிப்பே ஆகும்.

அடிக்குறிப்பில் ஆய்வாளர் பின்பற்ற வேண்டிய

நெறிமுறைகள்

நூலில் உள்ளவாறே ஆசிரியர் பெயரை எழுத வேண்டும். டாக்டர், பேராசிரியர், புலவர், கவிஞர், சித்த மருத்துவர், லயன், திரு., திருவாளர், திருமதி போன்ற சிறப்புப் பட்டங்களை அடிக்குறிப்பில் எழுதத் தேவையில்லை.

மேற்கோள் எண்களுக்கேற்ப முறைப்படி அடிக்குறிப்பிட வேண்டும்.

நூற்பெயரை அடிக்கோடிட்டுக் காட்ட வேண்டும். பகுதி,

தொகுதிகள் இருந்தால் அவற்றிற்கும் அடிக்கோடிட வேண்டும்.

இது தட்டச்சு எந்திரம் மூலம் ஆய்வேடு தயார் செய்யும்போது கடைபிடிக்க வேண்டிய முறை. தற்போது கணிப்பொறியில் தட்டச்சு செய்வதால் டிழடன டுநவவநசளஇல் காட்டலாம்.

கட்டுரையாயின் கட்டுரையின் தலைப்பை ‘ ’ என ஒற்றை மேற்கோளுள்ளும், கட்டுரை இடம்பெறும் நூற்பெயரை அடிக்கோடிட்டும் அமைக்க வேண்டும். அடிக்கோடிடுதலுக்கு மாற்றாக தற்போது கணிப்பொறியில் டிழடன டுநவவநசளஇல் காட்டலாம்.

அடிக்குறிப்பில் மூலப்பகுதியை அமைக்கும்போது, இரட்டை

மேற்கோள் குறியீட்டினுள் எழுத வேண்டும்.

குறுக்க விளக்கங்களைத் தேவையான இடங்களில் முறைப்படி பயன்படுத்த வேண்டும்.

அடிக்குறிப்பில் விளக்கம் அளிக்க வேண்டியிருப்பின் சுருக்கமாக விளக்கமளிக்க விழைதல் வேண்டும்.

அடிக்குறிப்பில் விளக்கம் அதிகமாக அளிக்க வேண்டியிருப்பின்

அதைப் பின்னிணைப்பில் எழுதுதல் நன்று. அடிக்குறிப்பில்

இடம்பெற வேண்டிய விளக்கம் பின்னிணைப்பில் இருந்தால், அடிக்குறிப்பில் பின்னிணைப்பைப் பார்க்கவும் எனக் குறிப்பிட்டு, பின்னிணைப்பு எண்ணையும் குறிப்பிட வேண்டும்.

அடிக்குறிப்பு எழுதும் முறையை முதற்படி எழுதும் போதே தொடங்க வேண்டும் துணைநூற்பட்டியல்

ஆய்வேட்டின் இன்றியமையாத பகுதியாக துணைநூற்பட்டியல் விளங்குகிறது. ஆய்வாளருக்குச் சிறப்பாகப் பயன்படக் கூடிய வகையில் விளங்குகிறது. துணைநூற்பட்டியலுக்குத் தமிழில் ஆய்வடங்கள், கருவி நூற்பட்டியல், பார்வை நூற்பட்டியல், உசாத்துணை நூல்கள், ஆய்வுக்குப் பயன்பட்ட நூல்கள் என்ற வேறு பெயர்களும் உண்டு. துணைநூற்பட்டியலின் அமைவிடம், அமைக்கும் முறை, வகைகள், பயன்கள் பற்றி இனி விளக்கமாகக் காண்போம்.

துணைநூற்பட்டியல் அமைவிடம்

துணைநூற்பட்டியல் ஆய்வேட்டில் இரண்டு இடங்களில்

இடம்பெற்று வருகிறது. ஒன்று, ஆய்வேட்டின் உடற்பகுதிக்கும் பின்னிணைப்புகளுக்கும் இடைப்பகுதியில் அமைகிறது. மற்றொன்று, பின்னிணைப்புகளின் இறுதியில் அமைகிறது. இவ்வாறு இரு இடங்களில் துணைநூற்பட்டியல் அமைந்தாலும் ஆய்வேட்டின் உடற்பகுதியை அடுத்து துணைநூற்பட்டியல் இடம்பெறுவதே சிறப்பானதாகும்.

துணைநூற்பட்டியலில் இடம்பெறத்தக்கன

ஆய்வேட்டின் தலைப்புத் தொடர்பான நூல்கள், கட்டுரைகள், உரையாடல், வானொலி மற்றும் தொலைக்காட்சி உரைகள், நூலின் மதிப்புரை, பேட்டிகள் போன்றவைகள் துணைநூல் பட்டியலில்

கொடுக்க வேண்டும். முதலில் ஆய்வு தொடர்பான நூல்களைத் தொகுக்க வேண்டும். அதனைச் செயல்துணை நூல்பட்டியல் (றுழசமபெ ட்டைபைபசயிால்) என்றும், எடுத்தாண்ட நூல்களை மட்டும் குறிப்பிடுவது ஞநடநஉவ ட்டைபைபசயிால் என்றும், படித்ததை ஊழஅிடநவந ட்டைபைபசயிால் என்றும், முழு விவரமும் அடங்கியதை யுமெவயவந ட்டைபைபசயிால் என்றும் கூறுவர்.

துணைநூற்பட்டியலை வகைப்படுத்துதல்

துணைநூற்பட்டியலை இரண்டு முறைகளில் வகைப்படுத்தலாம். ஒன்று, மூல உண்மைக் கூறுகளின் அடிப்படையில்; மற்றொன்று, நூல்கள், கட்டுரைகள், பேட்டிகள், வானொலி மற்றும் தொலைக்காட்சி உரைகள், அறிக்கைகள், கலைக்களஞ்சியம் என்ற அடிப்படையில் வகைப்படுத்தலாம். மூல உண்மைக் கூறுகளின் அடிப்படையில் வகைப்படுத்துகின்ற பொழுது துணைநூற்பட்டியல் அடிப்படை மூல உண்மைக் கூறுகள், இரண்டாம் நிலை மூல உண்மைக் கூறுகள் என இரண்டாகப் பிரிக்கப்படுகின்றது.

வரலாற்று ஆய்வுகளைப் பொறுத்தவரை ஏராளமான ஆவணங்கள், அறிக்கைகள், கல்வெட்டுக்கள், அரசாங்கச் சட்டங்கள், நாட்குறிப்புக்கள், விவரத் தொகுப்புச்சுவடி, அரசிதழ்கள், தொகுப்புக்கள், அறிவுரை கோரல், கையேடுகள், குறிப்பேடுகள், நினைவுட்டுகள், வருடாந்திர நூல்கள் எனப் பல்வேறு மூலக்கூறு ஆதாரங்களைப் பார்க்க வேண்டி வரும். இதே மாதிரியாக அரசியல் தலைவர்கள் பற்றிய ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டு இருந்தால், மேற்படி தலைவர்கள் எழுதிய கையெழுத்துப் படிக்கிகள், கடிதங்கள், எழுதிய நூல்கள் போன்றவை மூலக்கூறு ஆதாரங்கள் பட்டியலில் இடம்பெறும். துணைநூற்பட்டியல் தயாரிக்கும் பொழுது, கவனமாக ஆய்ந்து வரிசைப்படுத்த வேண்டும்.

துணைநூற்பட்டியலின் வகைகள்

துணைநூற்பட்டியல் பல வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் தன்மையையும், இயல்பையும் கணித்து செயல் விவரத் தொகுப்பு, மேற்கோள் துணைநூற்பட்டியல், தேர்வு துணைநூற்பட்டியல் எனத் துணைநூற்பட்டியல் மூன்று வகையாகப் பகுக்கப்படுகின்றது.

செயல்விவரத் தொகுப்பு

ஆய்வுத் தலைப்பைத் தேர்ந்தெடுத்ததும், ஆய்வு தொடர்பான மூல உண்மைக் கூறுகளைச் சேகரிப்பதற்கென முதலில் உருவாக்கப்படும் துணைநூற்பட்டியல் செயல்விவரத் தொகுப்பு எனப் பெயர்பெறும்.

இத்துணைநூற்பட்டியல் பொதுவாக ஆய்வுத் தலைப்பிற்குத் தொடர்பான நூல்கள், ஆய்வேடுகள் போன்றவற்றில் இடம்பெற்றுள்ள துணைநூற் பட்டியலை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப்படுகின்றது. தலைப்பிற்குத் தொடர்பாகத் தென்படுகின்ற கட்டுரைகள், இடம்பெறும் இதழ்கள், மலர்கள் போன்றவைகளும் அவ்வப்போது இத்துணைநூற் பட்டியலில் உள்ளடக்கப்படுகின்றன. இதுதான் ஆய்வின் முன்னோடியும், முதன்மையும், முதுகெலும்பும் ஆகும். எந்த அணுகு முறையை ஆய்வில் கடைப்பிடிக்க வேண்டும், எம்முறையில் சிக்கல்களைத் தீர்வுகாண வேண்டும், எத்தகைய முடிவுகளை உறுதிப்படுத்த முடியும் என்பன போன்ற நிலைகளில் ஆய்விற்கு உறுதுணையாக ஆய்வின் தொடக்கத்தில் உருவாக்கப்படுவதே செயல்விவரத் தொகுப்பு ஆகும். ஆய்வினை எளிதாக்குவதும், ஆய்விற்கு வழி காட்டியாக இருப்பதும், அத்துணைநூற் பட்டியலே ஆகும். இதுவே ஆய்வினைச் சீராக, செம்மையாக செய்ய வழி கோலுவதுடன், இறுதியாக ஆய்வேட்டின் துணைநூற் பட்டியலாகவும் மலர்கின்றது.

மேற்கோள் துணைநூற்பட்டியல்

ஆய்விற்குப் பயன்பட்ட அனைத்து நூல்களும், கட்டுரைகளும் மற்றும் பிறவும் இதிலடங்கும். இதன் மூலம் ஆய்வாளர் என்னென்ன நூல்களை தம் ஆய்விற்குப் பயன்படுத்தினார் என்பதை அறிந்து

கொள்ளலாம். மேற்கோள் துணைநூற்பட்டியலை வைத்து ஆய்வினை ஓரளவு மதிப்பாய்வு செய்துவிடலாம். ஆய்வுத் தலைப்பிற்குப் பொருத்தமான ஆழமான கருத்தடங்கிய நூல்கள் பலவுண்டு. அத்தகைய ஆழக்கருத்துக்கள் நிறைந்த நூல்கள் இடம்பெறவில்லையேல், ஆய்வாளர் சில முக்கியகிமான நூல்களை ஆய்வுக்குப் பயன்படுத்தாமல் விட்டுவிட்டார் என்பதே எளிதில் இத்துணைநூற்பட்டியலைக் கொண்டு அறிந்து கொள்ளலாம். துணைநூற்பட்டியலின் பயன்கள்

ஆய்வாளர் எந்தெந்த நூல்களிலிருந் தமது ஆய்வுக்கு அடிப்படை,

இரண்டாம் நிலை மூல உண்மைக் கூறுகளைத் திரட்டினார்

என்பதை அறியப் பயன்படுகின்றது.

ஆய்வேட்டினைப் படிப்போர் மேலும் சில விளக்கங்களை அறிய, நூலைப் பற்றிய முழு விவரங்களையும் துணைநூற்பட்டியல் மூலமாக அறிந்துகொள்ள உதவுகிறது.

ஆய்வாளர் தம் ஆய்வுக்கு மேற்கொண்ட உழைப்பின் உண்தச்

சிறப்பினைப் புலப்படுத்துகிறது.

பின்வரும் ஆய்வாளருக்கு செயல்முறை துணைநூற்பட்டியலை உருவாக்கப் பயன்படுகின்றது

. தேர்வுத் துணைநூற்பட்டியல்

ஆய்வு திறம்பட அமைய ஆய்வு தொடர்பாக ஏராளமான நூல்களும், கட்டுரைகளும் மற்றும் பிறவும் பயன்படுகின்றன. ஆய்வாளரின் ஆய்வின் அனுமானத்தை நிரூபிக்க வைக்கும் நிலையில் பயன்படுகின்ற அனைத்து நூல்களையும் பிறவற்றையும் துணைநூற்பட்டியலில் அடக்குவது கடினம். ஆகவே ஆய்வாளர் தமது ஆய்வுக்கு எடுத்தாண்ட நூல்களில் முக்கியமான நூல்களையும், கட்டுரைகளையும், பிறவற்றையும் தேர்ந்தெடுத்து இத்துணைநூற்பட்டியலை உருவாக்குகின்றனர். இதுவே தேர்வுத் துணைநூற்பட்டியல் என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

துணைநூற்பட்டியல் அமைக்கும் விதம்

ஆய்வு தொடர்பான படித்த எல்லா நூல்களையும் கொடுக்க வேண்டியதில்லை. அடிக்குறிப்பில் இடம்பெற்ற நூல்கள் அனைத்தும் துணைநூல் பட்டியலில் இடம்பெற வேண்டும். ஆய்வேட்டிற்குத் துணைபுரிந்த நூல்கள், கட்டுரைகள், ஆய்வேடுகள் துணைநூற் பட்டியலில் இடம்பெற வேண்டும். ஆசிரியர் பெயர், நூலின் பெயர், பதிப்பாளர், இடம், ஆண்டு முதலியவற்றைத் தொகுத்துத் தரவேண்டும். ஒரே ஆசிரியர் எழுதியுள்ள பல நூல்களை ஆண்டுவாரியாகத் தொகுத்துத் தரவேண்டும். மறுபதிப்பு, இரண்டாம் பதிப்பு என்பனவற்றையும் குறிக்க வேண்டும். நூலின் மூல ஆசிரியர், மொழி பெயர்ப்பாளர் பெயர் கூறியிருந்தால், இரண்டையும் குறிப்பிடவேண்டும். கட்டுரையாக இருந்தால் இதழின் பெயர், பகுதி, தொகுதி, ஆண்டு, மாதம் பக்க எண் போன்றவற்றையும் குறிப்பிட வேண்டும். வெளியான ஆண்டு, பதிப்பாளர் பெயர் இல்லையெனில் இல்லை எனக் கூறல் வேண்டும். தொகுப்பாசிரியர் (தொ.ஆ.), பதிப்பாசிரியர் (பதி.ஆ.), மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் (மொ.பெ.ஆ.) என்பதைத் தெளிவாகக் குறிப்பிட வேண்டும். தமிழ் ஆங்கிலம் தனித்தனியே தரலாம். நூல்கள், கட்டுரைகள், ஆய்வேடுகள் ஆகியவற்றையும் தனித்தனியே தரலாம். ஆசிரியர் இல்லாத நூலைக் கடைசியில் தரலாம். அடிக்குறிப்பில் முதலெழுத்து (ஐவெயைட) முன்னாலும் துணைநூற்பட்டியலில் பெயருக்கும் பன்னாலும் தரப்படவேண்டும். தமிழ் ஆய்வேடுகளில் தமிழ் நூல்கள் முதலிலும் அடுத்து ஆங்கில நூல்களும் தரப்படல் வேண்டும்.